

ΜΥΚΗΝΑ·Ι·ΚΟΣ ΤΥΜΒΟΣ ΣΑΜΙΚΟΥ

(Πί ν. 5-25· Σχ έδ. 1-2)

Κατά τās άρχās Φεβρουαρίου 1954, τυχαία άνεύρεσις μυκηναϊκών άγγείων ύπό άγρότου, εις τήν περιοχήν Σαμικού, έδωσεν άφορμήν εις τήν ανακάλυψιν σπουδαίου τύμβου, πλουσίου εις άγγεία άρίστης ποιότητος.

Ό τύμβος ούτος, μοναδικός, ώς ό πρώτος σαφώς μυκηναϊκός εις τήν κυρίως Έλλάδα, κείται παρά τούς ΒΑ. πρόποδας τών λοφίσκων Καζέρνα ή Κλειδι και εις άπόστασιν 40 περίπου μέτρων άπό τής δχθης τής παρακειμένης λίμνης (Πί ν. 5α). Άνατολικώς του τύμβου, ύψουται ή άκρόπολις του άρχαίου Σαμικού, μετά τών καλώς διατηρουμένων εις μεγάλην έκτασιν τειχών αύτης. Η πόλις, κειμένη εις τήν μεταξύ τής άκροπόλεως και τής παραλίας του Ίονίου πελάγους πεδιάδα, έπροστατεύετο ύπό δύο βραχιόνων τών έκ τής άκροπόλεως κατερχομένων τειχών, σφζομένων εις μικρά μόνον τμήματα. Τά έρείπια τής πόλεως είναι σήμερον όρατά έντός τής λίμνης του Σαμικού, ή όποία έσχηματίσθη πιθανόν κατά τον πρώϊμον Μεσαίωνα¹.

Ό ειρηνέμος άγρότης, όνόματι Διονύσιος Κανελλόπουλος, έχων τήν οικίαν αύτου εις τούς ΒΑ. πρόποδας τών λοφίσκων Κλειδι και επιθυμών να οικοδομήση μικράν βοθητικήν καλύβην επί τής παρακειμένης χαμηλής μαστοειδοϋς έξάρσεως του τύμβου, προσέκρουσεν, εις μικρόν άπό τής έπιφανείας του έδάφους βάθος (0,20 - 0,30 μ.), εις πλήθος λίθων, άγγείων, όστράκων και σκελετών. Ούτος, συνεχίσας μετά ταύτα έκ περιεργείας τήν έκσκαφήν, κατέστρεψε πλήθος άγγείων και άνεστάτωσε τó μέγιστον του έσωτερικού του τύμβου².

Τά χώματα του τύμβου, κειμένου έντός του χώρου τής πόλεως, συνίστανται, ώς άλλως τε και τά χώματα όλης τής περιοχής, έκ καθαρής άμμου, ένεκα δέ τούτου είχαν κατολισθήσει άπό μακροϋ χρόνου και οϋδέν προέδιδε τήν ύπαρξιν του τύμβου, πλην τής ειρηνέμης μαστοειδοϋς έξάρσεως.

Κατά τήν συστηματικήν άνασκαφήν, χρηματοδοτηθείσαν ύπό τής Άρχαιολογικής Ύπηρεσίας, ήρευνήθησαν τó πρώτον τά άνασκαφέντα ύπό του άγρότου χώματα, πρό τής άπομακρύνσεως αύτών, και περισυνελέγη πλήθος όστράκων.

Ό τύμβος περιεκλείετο ύπό χαμηλής κυκλικής κρηπίδος, έκτισμένης διά « ξερο-

1. Η πόλις Σαμικόν ή Σαμία, όλίγον προσείλκυσε μέχρι σήμερον τó ένδιαφέρον, αι γενόμεναι δέ εις τόν χώρον αύτης έρευναι ήσαν μόνον έπιφανειακαί ή περιορισμένης έκτάσεως. Βλ. Γ. Παπανδρέου, 'Ηλειακά, Άθήναι 1896, σ. 191 - 201 και, 'Η Ήλεια διά μέσου τών αίωνων, Άθήναι 1924, σ. 61 - 133 κ.έ.. Doerpfeld, AM 33 (1908), σ. 320 κ.έ. και 38 (1913), σ. 110 κ.έ. Gardiner, Olympia, Oxford 1925, σ. 35 κ.έ. Η. L. Disbee, Hesperia VI (1937), σ. 525-38. Sperling, AJA 46 (1942), σ. 85 κ.έ.

2. Τινά τών έρεθέντων ύπό του έν λόγω χωρικού άγγείων, διασωθέντα άκέραια ύπό του τότε Προέδρου τής Κοινότητος Σαμικού κ. Π. Θεοχάρη και του Έκτάκτου Έπιμελητου κ. Κ. Σακελλαρίου, οι όποιοι και ειδοποίησαν σχετικώς τήν Έφορείαν, παρεδόθησαν άμέσως εις τó Μουσείον Άρχαίας Όλυμπίας. Εις άμφοτέρους εκφράζω τās θερμάς μου ευχαριστίας.

λιθιάς», ἐκ μετρίου ἕως μεγάλου μεγέθους ἀργῶν λίθων. Οὗτοι εἶχον σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου ἀπομακρυνθῆ τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν θέσεως ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἀγρότου, κατέλιπον ὁμως σαφῆ τὰ ἴχνη των ἐπὶ τοῦ χώματος, ἔνθα τοῦτο εἶχε λάβει βαθὺ καστανὸν χρῶμα, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸς ὁ καθορισμὸς τόσον τοῦ ὕψους καὶ τοῦ πάχους, ὅσον καὶ τῆς διαμέτρου τοῦ περιβόλου (σφζ. ὕψ. 0,60 μ., πάχ. 0,50 μ., ἔσωτ. διάμ. 5.50 μ. Σ χ ἐ δ. 1). Ἐκτὸς τῶν λίθων τοῦ περιβόλου, ἕτεροι εἰς σημαντικὸν ἀριθμὸν προέρχονται ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ τύμβου καὶ ἀνήκουν εἰς τοὺς ἐντὸς αὐτοῦ τάφους, ὡς μὲ ἐπληροφόρησεν ὁ ἀνασκάψας τὸν τύμβον χωρικὸς καὶ ὡς ἡ πρόοδος τῆς ἐρεῦνης ἐπεβεβαίωσεν.

Ἡ στρωματογραφικὴ ἔρευνα τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ τύμβου ὑπῆρξε δυσχερεστάτη, ἀφ' ἐνὸς λόγῳ τῆς μεγάλης ἀναστατώσεως τῶν χωμάτων ὑπὸ τῆς προηγηθείσης λαθρανασκαφῆς, ἡ ὁποία εἰς τινὰ τμήματα εἶχε φθάσει μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῆς ἐκ μαλακῆς ἄμμου συστάσεως τοῦ ἐδάφους, ἡ ὁποία ἐνίοτε δὲν ἐπέτρεπε τὴν διάκρισιν τῶν τεταραγμένων ἀπὸ τῶν ἀθίκτων τμημάτων τοῦ τύμβου.

Κατὰ τὴν γενομένην συστηματικὴν ἔρευναν τοῦ τύμβου, εὐρέθησαν δύο μόνον τάφοι ἄθικτοι, δώδεκα ἕτεροι ἡμικατεστραμμένοι, ἑτέρων δὲ τὰ ὀστᾶ μετὰ ὀστράκων ἦσαν διεσπαρμένα ἐσωτερικῶς εἰς τὰ ἀναστατωμένα χώματα τοῦ τύμβου. Ἐκ τῶν ὀστράκων αὐτῶν, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐξωτερικῶς τοῦ τύμβου ἀπορριφθέντων ὑπὸ τοῦ ἀγρότου, συνεπληρώθησαν πολλὰ ἀγγεῖα.

Πολλὰ τῶν ὀστράκων, καὶ μάλιστα τῶν παλαιωτάτων τοῦ τύμβου, δὲν παρουσιάζουν ἴχνη προσφάτου θραύσεως, οὔτε κατέστη δυνατὴ ἡ συμπλήρωσις αὐτῶν· πιθανώτατα ἀνήκουν εἰς ἀγγεῖα τῶν πρώτων ταφῶν τοῦ τύμβου, τὰ ὁποῖα κατεστράφησαν καὶ ἀπεμακρύνθησαν κατὰ τὰς μεταγενεστέρας ταφάς. Πιθανῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου ἐξηγεῖται καὶ ἡ πλήρης ἀπουσία χαλκῶν ἢ ἄλλων πολυτίμων κτερισμάτων, πλὴν ἐλαχίστων θραυσμάτων χαλκοῦ.

Τὰ ἀμμώδους ὕψῆς χώματα τοῦ τύμβου εἰς τινὰ μέρη ἐσχημάτιζον λωρίδας ἐκ μαλακοῦ εὐθρύπτου ἀμμολίθου (βλ. Σ χ ἐ δ. 1· Πί ν. 5 β-δ), εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὁποίων κενὰ ἔκειντο οἱ τάφοι, ἐνῶ ἕτεροι ἔκειντο ἐπ' αὐτῆς ταύτης τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀμμολίθου.

Ἐκ τῶν συγκεντρωθέντων ὀστῶν, ὑπολογίζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν συνολικῶς ἐνταφιασθέντων ἐντὸς τοῦ τύμβου, ἀνήρχετο εἰς δεκαπέντε περίπου. Ἐκ τῶν ὀστῶν τούτων τινὰ ἀνήκουν εἰς παῖδας.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ τύμβου, ἐγένετο ἔρευνα καὶ τῆς πέριξ αὐτοῦ περιοχῆς, διὰ διανοίξεως τάφων μέχρι βάθους 1.60 μ., χωρὶς νὰ διαπιστωθῆ ὑπαρξίς ἑτέρου τάφου ἢ ὀστράκων. Εἰς τὸ βάθος τοῦτο αἱ τάφοι ἤρχιζον νὰ κατακλύζονται ὑπὸ τῶν ὑδάτων τῆς παρακειμένης λίμνης, ἔνεκα δὲ τούτου δὲν κατέστη δυνατὴ ἢ εἰς μεγαλύτερον βάθος ἔρευνα.

Κατὰ ἑτέραν ἔρευναν ἐπιφανειακὴν, γενομένην ἐπὶ τῶν ὑπερκειμένων τοῦ τύμβου λόφων Κλειδίου, οἴτινες, ἐνιαῖοι ἀρχικῶς, ἀπεκόπησαν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους διὰ τὴν διέλευσιν ἐκεῖθεν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἐπεβεβαιώθη ἢ ὑπαρξίς τμημάτων κυκλωπέων τειχῶν, διαπιστωθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Doerpfeld³, καὶ

3. Τὰ τεῖχη ταῦτα σφζόμενα παλαιότερον εἰς καλὴν κατάστασιν, συμφώνως πρὸς τὰς πληροφορίες τοῦ Doerpfeld, συνέδεον καὶ περιέκλειον τοὺς λόφους Κλειδί, ἐκ τῶν λόφων δὲ τούτων εἶχον ὑπὸ τοῦ ἰδίου περισυλλεγῆ ὄστρακα προϊστορικά. Doerpfeld, AM 32 (1908), σ. 320 κ.έ., 38 (1913), σ. 111 κ.έ. μετὰ χάρτου ἐν πίν. IV. Gardiner, Olympia, σ. 35.

περισυνελέγησαν ὄστρακα προϊστορικά, ὡς τὰ ὑπ' ἀριθ. Π288 - Π290 (ἀριθ. 110 - 112 τοῦ παρόντος καταλόγου)⁴.

ΟΙ ΤΑΦΟΙ (βλ. Σχέδ. 1)

Τάφος Α

Οὗτος εὐρέθη εἰς βάθ. 0,50 μ. ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ἡμικατεστραμμένος ἐκ τῆς προηγηθείσης λαθρανασκαφῆς. Ἐκ τοῦ σκελετοῦ τοῦ νεκροῦ, ἐσφάζοντο κατὰ χώραν ὀλίγα μόνον ὄστᾶ ἐκ τῶν κάτω ἄκρων αὐτοῦ. Κτερίσματα δὲν εὐρέθησαν, πιθανώτατα ἀπομακρυνθέντα ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως.

Τάφος Β

Οὗτος εὐρέθη εἰς βάθ. 1.10 μ. ἐπίσης ἡμικατεστραμμένος. Περιεῖχε μόνον ὀλίγα ὄστᾶ τῶν κάτω ἄκρων τοῦ σκελετοῦ, σφζόμενα κατὰ χώραν. Παρὰ τὰ ὄστᾶ εὐρέθη λεβητοκυάθιον (Σχέδ. 1, 1· ἀριθ. κατ. 12).

Τάφος Γ

Οὗτος, ἐπίσης ἡμικατεστραμμένος, εὐρέθη εἰς βάθ. 1 μ. περιέχων μόνον ὀλίγα ὄστᾶ τῶν κάτω ἄκρων τοῦ σκελετοῦ, σφζόμενα κατὰ χώραν. Μετ' αὐτῶν εὐρέθησαν ἀρύταινα καὶ λεβητοκυάθιον (Σχέδ. 1, 2-3· ἀριθ. κατ. 79 καὶ 17).

Τάφος Δ

Ὅμοίως οὗτος εὐρέθη ἡμικατεστραμμένος εἰς βάθ. 0,70 μ., περιέχων μόνον ὀλίγα ὄστᾶ τῶν κάτω ἄκρων τοῦ σκελετοῦ κατὰ χώραν. Μετ' αὐτῶν εὐρέθησαν ἀκέραιον λεβητοκυάθιον, ἀκέραιον ἀλάβαστρον, πυθμὴν λεβητοκυαθίου, πῆλινος σφόνδυλος καὶ θραύσματα χαλκῆς λαβῆς μαχαιριδίου μετὰ τῶν ἠλων αὐτῆς (Σχέδ. 1, 4-8· ἀριθ. κατ. 13, 33, 29, 119α, 121).

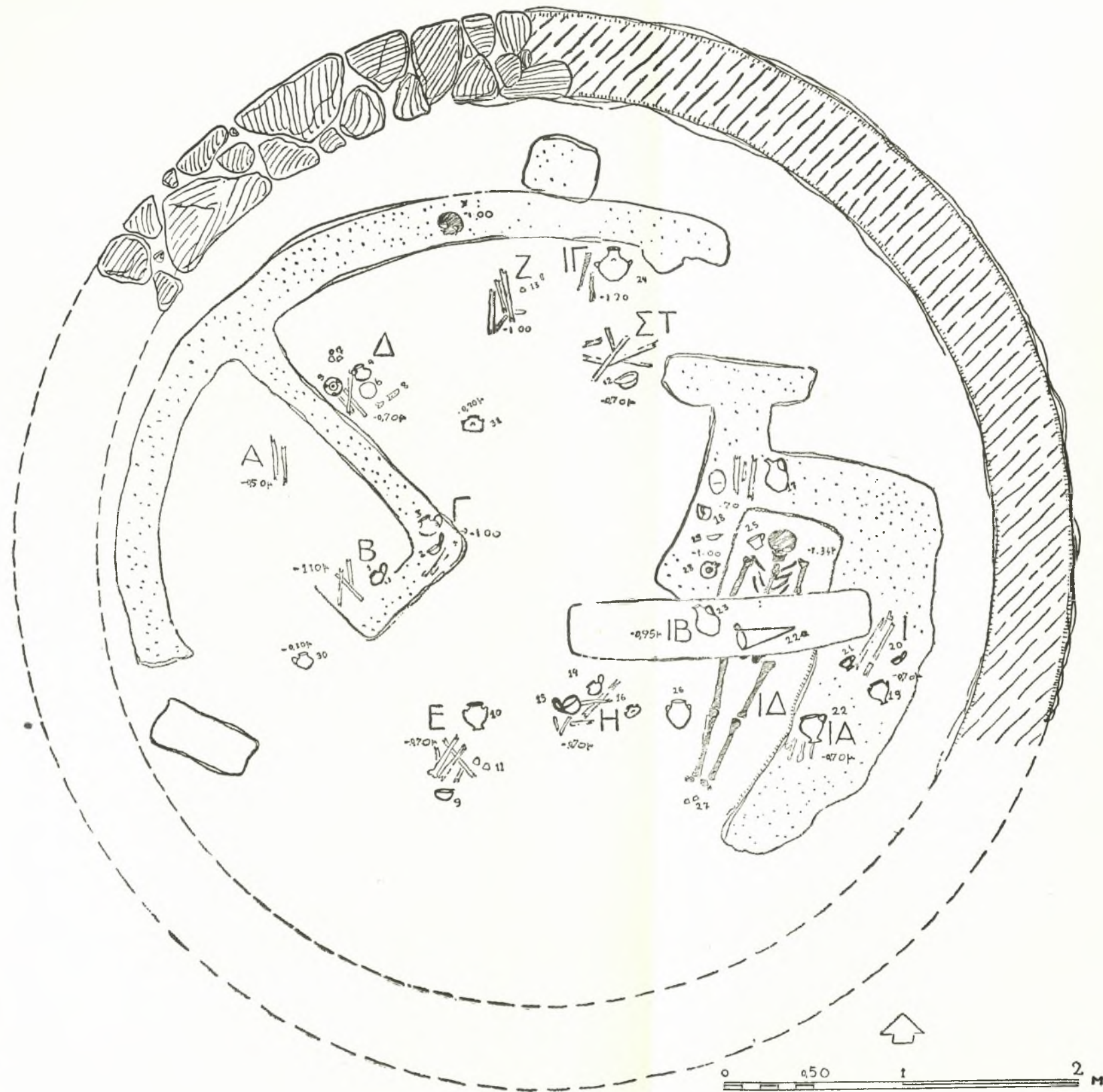
Τάφος Ε

Ὅμοίως καὶ οὗτος εὐρέθη ἡμικατεστραμμένος εἰς βάθ. 0,70 μ., μετὰ πέντε μόνον ὄστῶν τῶν ἄκρων τοῦ σκελετοῦ κατὰ χώραν. Μετ' αὐτῶν εὐρέθησαν θραύσματα διώτου κρατηρίσκου, μόνωτον ἀγγεῖον καὶ δύο σφόνδυλοι ἐκ πηλοῦ (Σχέδ. 1, 9-11· ἀριθ. κατ. 48, 102, 119β καὶ γ). Ἐνεκα τῆς ἀναστατώσεως τοῦ τάφου ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως, πολλὰ τεμάχια τοῦ ἀνωτέρω κρατηρίσκου δὲν εὐρέθησαν, μολονότι ἔφερον σαφῆ τὰ ἴχνη τῆς προσφάτου θραύσεως αὐτῶν, ἐνῶ ἕτερα θραύσματα τοῦ αὐτοῦ ἀγγείου εὐρέθησαν παρὰ τὸν παρακείμενον τάφον Η.

Τάφος ΣΤ

Ὅμοίως ἡμικατεστραμμένος, εὐρεθεὶς εἰς βάθ. 0,70 μ. μετὰ πολλῶν ὄστῶν τῶν ἄκρων τοῦ σκελετοῦ καὶ ἀρυταίνης (Σχέδ. 1, 12· ἀριθ. κατ. 81), τῆς ὁποίας ἡ λαβὴ εὐρέθη εἰς θραύσματα εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ τάφου ἀπόστασιν.

4. Σύντομον ἀνακοίνωσιν περὶ τοῦ εὐρήματος βλ. ἐν BCH 79 (1955), σ. 253, εἰκ. 7-9.

Σχέδ. 1. Κάτοπις τύμβου Σαμικού

Τάφος Ζ

Όμοιος και ούτος ήμικατεστραμμένος, εύρεθεις εις βάθ. 1 μ. Έσφύζοντο κατά χώραν μόνον οστά των άκρων του σκελετού. Το μόνον εύρεθέν παρά τα οστά κτέρισμα ήτο σφόνδυλος εκ στεατίτου (Σχ έδ. 1, 13· αριθ. κατ. 120). Η παρά τον τάφον αυτών επί του μαλακού άμμολίθου κατακειμένη κεφαλή νεκρού, άνήκει πιθανώς εις τον σκελετόν του τάφου τούτου, μετατοπισθείσα εκεί υπό του λαθρασκαφέως.

Τάφος Η

Όμοιος και ούτος εύρέθη ήμικατεστραμμένος εις βάθ. 0,70 μ. Έντός αυτού εύρέθησαν κατά χώραν οστά των άκρων του σκελετού, λεβητοκυάθιον και άρύταινα (Σχ έδ. 1, 14-15· αριθ. κατ. 10 και 85) (Πί ν. 5β). Προς τούτοις εύρέθησαν πολλά θραύσματα άλαβάστρου (Σχ έδ. 1, 16· αριθ. κατ. 38). Τα άνωτέρω άγγεϊα, διαφόρου εποχής, δεικνύουν ότι και ο τάφος ούτος άνεστατώθη υπό του λαθρασκαφέως, ως άλλως τε βεβαιοί και ή εύρεσις ένταύθα τινών των οστράκων του κρατηρίσκου του τάφου Ε.

Τάφος Θ

Όμοιος και ούτος ήμικατεστραμμένος εις βάθ. 0,70 μ. Εύρέθησαν μόνον όλίγα οστά των κάτω άκρων κατά χώραν (Πί ν. 5β), όμου μετά πρόχου και θραύσματος κύλικος μετά της έτέρας των λαβών αυτης (Σχ έδ. 1, 17-18· αριθ. κατ. 6 και 64). Τα λοιπά θραύσματα της κύλικος περισυνελέγησαν εκ των άπορριφθέντων υπό του λαθρασκαφέως χωμάτων και έπέτρεψαν την συγκόλλησιν του άγγείου.

Τάφος Ι

Όμοιος και ούτος ήμικατεστραμμένος, εις βάθος 0,70 μ. Εύρέθησαν κατά χώραν όλίγα οστά των άκρων του σκελετού (Πί ν. 5β), όμου μετά διώτου κρατηρίσκου, κυπέλλου τύπου « Βαφειού » και άρυταίνης (Σχ έδ. 1, 19-21· αριθ. κατ. 49, 84, 44).

Τάφος ΙΑ

Ημικατεστραμμένος, εις βάθ. 0,70 μ. Εύρέθησαν πολλά οστά του σκελετού κατά χώραν (Πί ν. 5β)⁵, μετά μονώτου μινυείου άγγείου (Σχ έδ. 1, 22· αριθ. κατ. 56). Δέν είναι βέβαιον εάν το άγγεϊον τουτο άνήκη εις τον τάφον τουτον ή μετετοπίσθη εις την θέσιν ταύτην κατά την άναστάωσιν του τάφου.

Τάφος ΙΒ

Ούτος διαφυγών την καταστροφήν, εύρέθη άθικτος κάτωθεν του στρώματος των τάφων Θ, Ι, ΙΑ και Η, εις βάθ. 0,95 μ. Ο νεκρός είχε τοποθετηθῆ έντός λακκοειδοϋς επιμήκους κοιλότητος, άνοιγείσης έν μέρει εις τον μαλακόν άμμόλιθον και έν μέρει εις την άμμον, κεκαλυμμένης δι' άργών πλακών. Ένεκα των σαθρών τοιχωμάτων του λακκοειδοϋς τάφου, αί πλάκες είχαν υποχωρήσει και καταπλακάσει τον σκε-

5. Η φωτογραφία έλήφθη μετά την άπομάκρυνσιν των άγγείων από των τάφων Ι, Θ, ΙΑ.

λετόν, ὅστις διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ὡς καὶ ἐκ τῆς μεγάλης ὕγρασιος τῆς περιοχῆς, ἐναλλασσομένης πρὸς ξηρασίαν κατὰ τὸ θέρος, εἶχε τελείως ἀποσυντεθῆ. Ἐντὸς τοῦ τάφου εὐρέθησαν ρυτὸν καὶ πρόχους (Σχέδ. 1, 22^a-23' ἀριθ. κατ. 95 καὶ 8), τὸ πρῶτον τεθραυσμένον κατὰ τὸ ἀνώτατον αὐτοῦ τμήμα καὶ τὴν ἐκροήν, τὸ δὲ ἕτερον εἰς πολλὰ τεμάχια.

Τάφος ΙΓ

Ἡμικατεστραμμένος, εἰς βάθος 1.20 μ. Εὐρέθησαν κατὰ χώραν ὀλίγα ὀστᾶ τῶν ἄκρων τοῦ σκελετοῦ καὶ ἕτερα ἀποσυντεθειμένα. Μετ' αὐτῶν καὶ παρά τὸν ἡμικυκλικὸν σχήματος μαλακὸν ἀμμόλιθον, εὐρέθη ἀκέρατος ἀμφορεὺς, ἀνήκων εἰς τὰ ἀρχαιότερα ἀγγεῖα τοῦ τύμβου (Σχέδ. 1, 24' ἀριθ. κατ. 86).

Τάφος ΙΔ

Οὗτος εὐρέθη ἄθικτος εἰς βάθ. 1.34 μ., κάτωθεν τοῦ τάφου ΙΒ (Σχέδ. 1' Πί ν. 5 γ - δ). Πρὸς ἐναπόθεσιν τοῦ νεκροῦ, εἶχεν ἀνοιχθῆ ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ ἐξ ἀμμολίθου στρώματος λάκκος ἀκανονίστου σχήματος, ὅστις κατὰ τὸ μέσον τοῦ μήκους αὐτοῦ, ἦτο ἰκανῶς βαθύτερος, οὕτως ὥστε ἡ λεκάνη τοῦ νεκροῦ εὐρίσκετο εἰς χαμηλότερον ἐπίπεδον τοῦ λοιποῦ σώματος. Ἐντὸς τοῦ τάφου εὐρέθησαν κύπελλον τύπου « Βαφειοῦ », τοῦ ἀρχαιότερου τύπου, δίωτον ἀγγεῖον καὶ δύο θραύσματα κεράμων (Σχέδ. 1, 25-27' ἀριθ. κατ. 42, 87, 109).

Τὰ κάτωθι τρία ἀγγεῖα, εὐρεθέντα μεμονωμένα καὶ μὴ κείμενα κατὰ χώραν, πιθανότατα μετετοπίσθησαν ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀναστάτωσησιν τοῦ τύμβου: 1. Ἀκέρατος λεβητοκυάθιον καὶ ἀρύταινα εἰς βάθ. 1 μ. (Σχέδ. 1, 28-29' ἀριθ. κατ. 16, 78) ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δεξιᾶ τοῦ σκελετοῦ τοῦ τάφου ΙΔ μαλακοῦ ἀμμολίθου. 2. Λεβητοκυάθιον (Σχέδ. 1, 30' ἀριθ. κατ. 14) εἰς βάθ. 0,80 μ. παρά τὸν τάφον Β καὶ 3. Ἀλάβαστρον (Σχέδ. 1, 31' ἀριθ. κατ. 40), εἰς βάθ. 0,70 μ. μετὰ τῶν τάφων Γ, Δ, Ζ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω τάφων οἱ Α, Δ, ΣΤ, Θ, Ι, ΙΑ, Η καὶ Ε εὐρέθησαν εἰς βάθ. 0,70 μ. Οἱ τάφοι ΙΒ, Γ καὶ Ζ εἰς βάθ. μέχρις 1 μ. Ὁ τάφος Β εἰς βάθ. 1.10 μ., ὁ τάφος ΙΓ εἰς βάθ. 1.20 μ. καὶ ὁ τάφος ΙΔ εἰς βάθ. 1.34 μ.

Ἐκ τῶν τάφων τοῦ ἀνωτέρου στρώματος, ἦτοι μέχρι βάθους 0,70 μ., δύο τοῦλάχιστον, τῶν τάφων Η καὶ Θ, τὰ ἀγγεῖα ἀνήκουν εἰς διαφόρους περιόδους, φαίνεται δὲ ὅτι ταῦτα προέρχονται ἐκ διαφόρων τάφων, ἀναμιχθέντα ἐνδεχομένως ὑπὸ τῆς σκαπάνης τοῦ λαθρανασκαφέως. Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ομάδων τῶν ἀγγείων ἐνὸς ἐκάστου τῶν τάφων τοῦ στρώματος τούτου, τῶν μὲν πρῶτον, τῶν δὲ ὑστερας μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, συνάγεται ὅτι οἱ τοῦ ἀνωτέρου στρώματος τάφοι, δὲν εἶναι πάντοτε οἱ νεώτεροι καὶ ὅτι αἱ παλαιότεραι ταφαὶ ἐγένοντο εἰς διάφορα βάθη.

Τὰ κτερίσματα τῶν τάφων τοῦ ἀμέσως κατωτέρου στρώματος, μέχρι βάθ. 1 μ., φαίνεται ὅτι ἦσαν κατὰ χώραν. Μάλιστα ὁ τάφος ΙΒ, παρέμεινεν ἐντελῶς ἄθικτος, μετὰ τῶν καλυπτουσῶν αὐτὸν πλακῶν. Πιθανῶς, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸν τάφον τοῦτον, δυνάμεθα νὰ εἰκάζωμεν ὅτι καὶ οἱ ἕτεροι τάφοι τοῦ τύμβου, ἂν ὄχι πάντες, ἐκαλύπτοντο διὰ πλακῶν· τοῦτο ἄλλως τε εἰκάζεται, ὡς ἐν ἀρχῇ (σ. 6) ἐλέχθη, καὶ ἐκ τοῦ πλήθους τῶν πλακῶν, αἱ ὁποῖαι εὐρέθησαν ἐν ἀταξίᾳ ἐσωτερικῶς τοῦ τύμβου.

Ἐπίσης κατὰ χώραν φαίνεται ὅτι παρέμεινε τὸ ἀγγεῖον τοῦ τάφου ΙΓ, εἰς βάθ. 1.20 μ., εὐρεθὲν ἐσφηνωμένον εἰς κόγχην τοῦ μαλακοῦ ἀμμολίθου καὶ διαφυγὸν τὴν μετατόπισιν ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως. Τέλος, ἄθικτος ἦτο ὁ κατώτατος εἰς βάθ. 1.34 μ. τάφος ΙΔ. Ἐν τούτοις ἡ ἐξαγωγή βεβαίων συμπερασμάτων ἐκ τῆς στρωματογραφικῆς διατάξεως τῶν πλείστων τῶν τάφων, εἶναι ἐπισημῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ἄσκοπος πᾶσα προσπάθεια χρονολογικῆς συσχετίσεως τῶν ἀγγείων ἐκ τῆς θέσεως καὶ τοῦ βάθους τῶν τάφων ἐντὸς τῶν ὁποίων ταῦτα εὐρέθησαν.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω κατὰ χώραν εὐρεθέντων ἀγγείων, τὰ ὑπ' ἀριθ. κατ. 83, 31, 23, 3, 32, 98, 80 εἶναι τὰ παραδοθέντα ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως εἰς τὸ Μουσεῖον Ὀλυμπίας πρὸ τῆς διενεργείας τῆς συστηματικῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου, τὰ δὲ λοιπὰ ἀγγεῖα καὶ ὄστρακα περισυλλέγησαν ἐκ τῶν ἀναστατωμένων χωμάτων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τοῦ τύμβου.

Εἰς τὸν κατωτέρω κατάλογον, παρατίθενται ἅπαντα τὰ εὐρήματα τοῦ τύμβου, τόσον τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν δεκατεσσάρων τάφων αὐτοῦ, ὅσον καὶ τὰ ἀκέραια ἢ συγκολληθέντα, προερχόμενα ἐκ τῶν ἀναστατωμένων χωμάτων ἢ παραδοθέντα ὑπὸ τοῦ λαθρανασκαφέως.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΕΙΩΝ

1. *Πρόχους* μετὰ ραμφοειδοῦς λοξομήτου στομίου. Ἄριθ. εὐρ. Π 67 (Πί ν. 6 γ). Ὑψ. 0,21 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπῆς κατὰ τὸ ἄκρον τῆς προχοῆς, καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν λαβὴν, καθὼς καὶ πολλὰ τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ἐρυθρόφαιος, ἀκάθαρτος μετὰ μαρμαρυγίου. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία κατὰ τὸ ἄνω μέρος ἡμισφαιρικῆ, κατὰ τὸ κάτω κωνικῆ. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἴχνη ὑπεροπτήσεως. Ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἡ διακόσμησις ἐσβεσμένη, ἐλαχίστων ὑπολειμμάτων αὐτῆς διατηρουμένων. Χρονολόγησις : ΜΕ.

2. *Ἀνώτατον τμήμα πρόχου μετὰ λοξομήτου στομίου*. Ἄριθ. εὐρ. Π 278 (Πί ν. 6 β). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,125 μ. Περιλαμβάνει τὴν λαβὴν μετὰ τμήματος τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῦ στομίου, ὡς καὶ μικροῦ τμήματος τῶν ὄμων. Τὸ τεμάχιον συγκεκολλημένον ἐξ ἑξ ἑραυμάτων. Πηλὸς ἐρυθρός. Χρονολόγησις : ΜΕ.

3. *Πρόχους* μετὰ ραμφοειδοῦς σχεδὸν κατακορυφῶς τετμημένου στομίου. Ἄριθ. εὐρ. Π 49 (Πί ν. 6 α καὶ παρένθ. Πί ν. Α). Παρεδόθη πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου. Ὑψ. 0,205 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπῆς εἰς τμήμα τῆς βάσεως καὶ τῆς προχοῆς. Συμπληρωμένη διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένη εἰς τινὰ τμήματα. Πηλὸς ὄχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία σφαιρικῆ.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοῦ καὶ σκοτεινοῦ πορτοκαλόχρου χρώματος. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τῆς κοιλίας, δύο ἐσχηματοποιημένα πτηνά, ἐξωγραφημένα πορτοκαλόχροα μετὰ περιγραμμάτων καὶ λεπτομερειῶν καστανῶν. Κάτωθεν αὐτῶν, ταινία πορτοκαλόχρους, ὀριζομένη ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ δύο λεπτοτέρων καστανῶν ταινιῶν. Τὸ χεῖλος τῆς προχοῆς καλύπτεται ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς διὰ ταινίας καστανοῦ χρώματος. Περὶ τὸ μέσον τῆς προχοῆς ταινία πορτοκαλόχρους, ὀριζομένη ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ δύο λεπτοτέρων καστανῶν ταινιῶν. Καστανὴ ταινία ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸ στόμιον ἄκρου τῆς λαβῆς, ἕτερα δὲ παχεῖα ταινία καὶ τῶν δύο ἀποχρώσεων παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ λαιμοῦ. Χρονολόγησις : ΜΕ - ΥΕ Ι.

Πρβλ. ἀγγεῖα ὁμοίου σχήματος καὶ διακοσμήσεως ἀριθ. 946 - 947 τάφου VI τοῦ

περιβόλου Α τῶν Μυκηθῶν (Πί ν. 6δ) : Karo, Schachtgräber, σ. 164, εἰκ. 80 - 81 καὶ σ. 303, εἰκ. 124 - 125. Περί τῆς κρητικῆς προελεύσεως τῆς πρόχου βλ. Furumark, Myc. Pottery, σ. 84.

4. *Πρόχους* μετὰ ραμφοειδοῦς λοξοτμήτου στομίου. Ἄριθ. εὐρ. Π 12 (Πί ν. 7α-γ)· Ὑψ. 0,31. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπῆς κατὰ τὸ μέγιστον τοῦ στομίου μετὰ τῆς προχοῆς, τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς λαβῆς, πολλὰ τμήματα τῶν ὤμων καὶ τῆς κοιλίας καὶ μικρὸν τμήμα τῆς βάσεως. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα ὑποκίτρινον. Ἡ ράχης τῆς λαβῆς φέρει κατὰ μήκος ἐν τῷ μέσῳ ἑξαρσιν καὶ ἐκατέρωθεν τῆς ἐξάρσεως αὐλακα. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ εἰς τοὺς ὤμους δηλοῦται διὰ δακτυλοειδοῦς ἐξάρσεως.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ ἐρυθροφαίου χρώματος ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τοῦ σφζομένου τμήματος τοῦ λαιμοῦ, φυτικὸν κόσμημα κακῶς διατηρούμενον καὶ περὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, σειρὰ μικρῶν δίσκων ὀριζομένων ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ γραμμῆς. Ἐπὶ τῶν ὤμων δύο παράλληλοι σειραὶ ἐκ φύλλων, κάτωθεν ἐκάστης τῶν ὀποίων, ἑτέρα σειρὰ ἐκ μικρῶν καρδιοσχῆμων κοσμημάτων. Αἱ δύο σειραὶ ἐκ φύλλων χωρίζονται διὰ σειρᾶς ἐκ μικρῶν δισκοειδῶν κοσμημάτων. Ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως τῆς κοιλίας, τμήμα μεγάλου φυλλοειδοῦς κοσμήματος καὶ ὑπολείμματα ἑτέρου, δεξιὰ αὐτοῦ. Ἀριστερὰ τοῦ πρώτου κοσμήματος, ὑπολείμματα ρόδακος, ἕτερος δὲ ρόδαξ κάτωθεν τῆς λαβῆς. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος, καλύπτονται τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ στομίου μετὰ μέρους τοῦ λαιμοῦ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΥΕΙ - Π. Διὰ τὸ κόσμημα ἐκ σειρᾶς φύλλων καὶ τελειῶν βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 396, εἰκ. 69, ἀριθ. 64, σχῆδ. 7. Διὰ τὴν κρητικὴν προέλευσιν τῶν κοσμημάτων τοῦ ἀγγείου βλ. Evans, Palace of Minos, τόμ. IV, εἰκ. 145, 165, 214, 216 - 17, 220, 224, 233, 240, 243 καὶ Evans, Prehistoric Tombs, σ. 122, εἰκ. 116. Furumark, ἔ.ἀ.

5. *Πρόχους* μετὰ ραμφοειδοῦς λοξοτμήτου στομίου. Ἄριθ. εὐρ. Π 22 (Πί ν. 8β)· Ὑψ. (ἀγγείου συμπεπληρωμένου) 0,218 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπῆς κατὰ τὴν προχοήν, τὸ μέγιστον τῆς λαβῆς, πλεῖστα τμήματα τῆς κοιλίας καὶ ὅλην τὴν βάσιν. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα ὑποκίτρινον. Λαβὴ σχεδὸν ταινιοειδής. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ εἰς τοὺς ὤμους δηλοῦται διὰ δακτυλοειδοῦς ἐξάρσεως. Κοιλία πεπιεσμένη ὠοειδής - κωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ ἐρυθροῦ χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Διὰ τοῦ χρώματος τούτου καλύπτεται τὸ σφζόμενον τμήμα τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ σφζομένου τμήματος τῆς λαβῆς, δύο κατὰ μήκος ταινίαι. Παρὰ τὴν βάσιν τοῦ λαιμοῦ διπλῆ παχειὰ ταινία. Κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας, μὴ σφζομένην καλῶς, ζώνη ἐκ δύο παχειῶν ταινιῶν, μεταξὺ τῶν ὀποίων τρεῖς ἐπάλληλοι γραμμαὶ.

Χρονολόγησις : ΥΕΠ— III.

6. *Πρόχους* μετὰ λοξοτμήτου ραμφοειδοῦς στομίου. Ἄριθ. εὐρ. Π 48 (Πί ν. 8α)· Ἐκ τάφου Θ (Σ χ ἔ δ. 1, 17). Ὑψ. 0,21 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπῆς εἰς τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβὴ ταινιοειδής. Ὁ λαιμὸς διακρίνεται τῆς κοιλίας δι' ἐλαφρᾶς δακτυλοειδοῦς ἐξάρσεως. Κοιλία πεπιεσμένη ὠοειδής. Ἡ διακόσμησις, ἐν μέρει ἐξίτηλος, διὰ καστανεῦθρου ἢ καστανοφαίου χρώματος, ποικίλλοντος

Μυκηναϊκός Τύμβος Σαμικού : Ἡ πρόχους ἀρ. κατ. 3

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Σειρά ταινιῶν περιβάλλει τὸ ἀγγεῖον κατὰ διαστήματα ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τῆς βάσεως. Ἐπὶ τῆς ράχews τῆς λαβῆς παχεῖαι, λοξαὶ ταινίαι.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α.

7. *Πρόχους* μετὰ ραμφοειδοῦς λοξοτμήτου στομίου. Ἄριθ. εὐρ. Π 14 (Π ί ν. 8 γ). Ὑψ. 0,305 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπῆς εἰς μέγα τμήμα τοῦ στομίου καὶ τῆς προχοῆς, τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς λαβῆς καὶ εἰς τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεληρωμένη διὰ γύψου. Συμπλήρωσις λαβῆς καὶ στομίου ἐσφαλμένη. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Λαβὴ ταινοειδῆς μετὰ ἐλαφρῶς ἐξάρσεως κατὰ τὸ μήκος καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ράχews αὐτῆς. Κοιλία πεπιεσμένη σφαιρική - κωνική. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ εἰς τοὺς ὤμους δηλοῦται διὰ δακτυλοειδοῦς ἐξάρσεως.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανομέλανος χρώματος. Ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ ἐπάλληλοι ταινίαι, παρὰ δὲ τὴν βάσιν αὐτοῦ ἑτέρα, παχυτέρα. Ἐπὶ τῶν ὤμων, εὐρεῖα ζώνη ἐξ ὁμάδων ὁμοκέντρων ἀνεστραμμένων τόξων, εἰς ἐπαλλήλους σειράς. Ἀμέσως κάτωθεν τῆς ζώνης ταύτης, ἐπὶ τῆς κοιλίας, ἑτέρα εὐρεῖα ζώνη ἐκ διπλῆς σειρᾶς τρεχούσης σπείρας, ὀριζομένη ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ παχείας ταινίας. Κάτωθεν τῆς κατωτέρας ταινίας, ἑτεραι δύο λεπτότεραι. Ἐπὶ τοῦ κατωτέρου τμήματος τῆς κοιλίας, τριπλῆ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὸ ἄκρον τῆς προχοῆς ἐξωτερικῶς καὶ ἡ βᾶσις.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. 345, εἰκ. 58, ἀριθ. 44 σχ.ἐδ. 2 καὶ σ. 357, εἰκ. 60, ἀριθ. 46 σχ.ἐδ. 59 (διὰ τὸ κόσμημα).

8. *Πρόχους* μετὰ ραμφοειδοῦς λοξοτμήτου στομίου. Ἄριθ. εὐρ. Π 38 (Π ί ν. 8 δ). Ἐκ τάφου ΙΒ (Σ χ ἔ δ. 1, 13). Ὑψ. 0,20 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπῆς εἰς τμήματα τοῦ στομίου, τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς κοιλίας. Συμπεληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα ὑποκίτρινον. Λαβὴ δακτυλοειδῆς. Κοιλία ὠοειδῆς.

Ἐκ τῆς διακοσμήσεως σφύζονται ὑπολείμματα καστανομελαίνων ταινιῶν ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ, τῆς λαβῆς καὶ τῆς κοιλίας, κατὰ τὴν μεγίστην αὐτῆς διάμετρον καὶ παρὰ τὴν βᾶσιν.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α.

9. *Πρόχους*. Ἄριθ. εὐρ. Π 9 (Π ί ν. 8 ε). Ὑψος 0,317 μ.

Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπῆς εἰς τμήμα τῆς λαβῆς καὶ τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ἐρυθρός. Λαβὴ ταινοειδῆς, ἐλαφρῶς κυρτή, φέρουσα ἐπὶ τῆς ράχews πλατεῖαν ἀβαθῆ αὐλακα. Κοιλία σφαιρική. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ πρὸς τοὺς ὤμους δηλοῦται διὰ στενῆς αὐλακος.

Ἄνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α (;).

10. *Λεβητοκινάθιον*. Ἄριθ. εὐρ. Π 71 (Π ί ν. 9 α). Ἐκ τῶν ἀναστατωμένων χωμάτων τάφου Η (Σ χ ἔ δ. 1, 14). Ὑψ. ἄνευ λαβῆς 0,069 μ., μετὰ λαβῆς 0,73 μ., διάμ. στομίου 0,051 μ. Ἀκέραιον. Πηλὸς ἐρυθρός. Λαβὴ ταινοειδῆς, πλατεῖα, ὑπερυψωμένη. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη - κωνική. Χειροποίητον. Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου καὶ ὑπολευκοῦ χρώματος. Διὰ ταινίας τῶν χρωμάτων τούτων καλύπτεται ἡ ἄνω ἐπιφάνεια τῶν χειλέων, ἡ βᾶσις τοῦ λαιμοῦ καὶ ἡ κοιλία, κατὰ τὴν μεγίστην αὐτῆς διάμετρον. Ἐπὶ τῆς ράχews τῆς λαβῆς, ἐπάλληλοι ὀριζόντιοι γραμμαὶ τῶν αὐτῶν χρωμάτων. Ἐπὶ τῶν ὤμων διακόσμησις διὰ καστανοφαίου μόνον χρώματος, ἀποτελούμενη ἐκ τεσσάρων ἀστεροειδῶν κοσμημάτων καὶ δύο ὁμάδων στιγμῶν, τριγωνικῶς τῆς μιᾶς καὶ ἐν τετραγώνῳ τῆς ἑτέρας διατεταγμένων.

Χρονολόγησις : ME - YE I.

11. *Λεβητοκνάθιον*. 'Αριθ. εύρ. Π 44 (Π ί ν. 9γ). "Υψ. 0,09 μ., διάμ. στομίου 0,073 μ. Συγκεκολλημένον έκ τριών τεμαχίων. 'Ελλιπές εις τμήμα τῶν χειλέων καί τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διά γύψου. 'Αποκεκρουμένον εις τμήματα τῶν χειλέων καί τῆς κοιλίας. Πηλός ἐρυθρός, χονδρόκοκκος, ἀκάθαρτος. 'Επίχρισμα, εις τινα τμήματα μόνον σφζόμενον, ὑπόλευκον. Χειροποίητον. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία ἀκανόνιστος πεπιεσμένη ὠοειδῆς. "Ανευ βάσεως.

'Εκ τῆς διακοσμῆσεως ἐλάχιστα ἴχνη ταινιῶν φαιοῦ χρώματος.

Χρονολόγησις : ME - YE I.

12. *Λεβητοκνάθιον*. 'Αριθ. εύρ. Π 45 (Π ί ν. 9β). 'Εκ τάφου Β (Σ χ έ δ. 1, 1). "Υψ. 0,06 μ., διάμ. στομίου 0,038 μ. 'Ελλιπές κατὰ τὸ μέγιστον τμήμα τῶν χειλέων καί τῆς λαβῆς καί μικρὸν τμήμα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διά γύψου. 'Απεκεκρουμένον κατὰ τμήματα τῆς κοιλίας.

"Η συμπλήρωσις τῆς λαβῆς ἐσφαλμένη. Κοιλία ἀκανόνιστος ὠοειδῆς πεπιεσμένη. Πηλός ἐρυθρωπός. Χρονολόγησις : YE I. 'Επιβίωσις ME τύπου.

13. *Λεβητοκνάθιον*. 'Αριθ. εύρ. Π 15 (Π ί ν. 9δ). 'Εκ τοῦ τάφου Δ (Σ χ έ δ. 1, 4). "Υψ. 0,07 μ., διάμ. στομίου 0,05 μ. 'Ακέραιον. Λίαν ἀποκεκρουμένον κατὰ τὴν κοιλίαν καί τὰ χεῖλη, ὡς καί τμήμα τῆς βάσεως τῆς λαβῆς. Πηλός ἐρυθρωπός. 'Επίχρισμα φαιόν. Λαβὴ ταινιοειδῆς, φέρουσα κατὰ μήκος καί ἐν τῷ μέσῳ τῆς ράχεως αὐτῆς αὐλάκα. Κοιλία σφαιρικὴ πεπιεσμένη.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, ἔ.ά. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87.

14. *Λεβητοκνάθιον*. 'Αριθ. εύρ. Π 40 (Π ί ν. 9ε). Πλησίον τοῦ τάφου Β (Σ χ έ δ. 1, 30). "Υψ. ἄνευ λαβῆς 0,066 μ., μετὰ λαβῆς 0,069 μ., διάμ. στομίου 0,036 μ. 'Ισχυρῶς ἀποκεκρουμένον κατὰ τὴν κοιλίαν καί τὴν λαβὴν, συγκεκολλημένην ἐκ δύο τεμαχίων. Πηλός χονδρός, ἀκάθαρτος, ἐρυθροῦ χρώματος. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία ὠοειδῆς πεπιεσμένη.

Χρονολόγησις : YE I.

15. *Λεβητοκνάθιον*. 'Αριθ. εύρ. Π 58 (Π ί ν. 9ζ'). "Υψ. 0,085 μ., διάμ. στομίου συμπεπληρωμένου 0,049 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. 'Ελλιπές κατὰ τὸ μέγιστον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων καί εις τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διά γύψου. Πηλός ὠχροκίτρινος. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία σφαιρικὴ πεπιεσμένη κωνικὴ.

"Η διακόσμησις διὰ καστανοφαιοῦ ἢ καστανερύθρου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. 'Επὶ τῶν ὤμων, δύο κοσμήματα τοῦ τύπου « ρακέτας » καί μεταξὺ αὐτῶν δύο φλογόσχημα παραπληρωματικά, ἐντὸς τῶν ὁποίων τρεῖς στιγμαὶ τριγωνικῶς διατεταγμένα. Κάτωθεν τῆς κυρίας διακοσμῆσεως, διπλῆ ταινία. 'Επὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς δύο λοξαὶ παχεῖαι γραμμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καί ἐξωτερικῶς καί τὸ παρὰ τὴν βᾶσιν τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, ἔ.ά. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87. Περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ σχήματος τοῦ ἀγγείου ἐκ τῆς ME ἐποχῆς βλ. Furumark, ἔ.ά. σ. 89, τύπος 87.

16. *Λεβητοκνάθιον*. 'Αριθ. εύρ. Π 68 (Π ί ν. 10α). Πλησίον τοῦ τάφου ΙΔ (Σ χ έ δ. 1, 28). "Υψ. 0,075 μ., διάμ. στομίου 0,057 μ. 'Ακέραιον. Πηλός ὠχροκίτρινος. 'Επίχρισμα

του αυτού ως και ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη-κωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ ἐρυθροῦ χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων τρία κοσμήματα τοῦ τύπου «ρακέτας», ἐκφύομενα ἐκ τῆς ἀνωτέρας τῶν δύο ταινιῶν, αἱ ὁποῖαι περιβάλλουν τὸ μέσον τῆς κοιλίας. Τὰ μεταξὺ τῶν «ρακετῶν» διαστήματα πληροῦν τέσσαρα γλωσσοειδῆ κοσμήματα, ἔχοντα κάτωθεν αὐτῶν ἀνὰ μίαν στιγμὴν. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς δύο λοξαὶ παχεῖαι γραμμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας μετὰ μέρους τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87.

17. *Λεβητοκνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 83 (Πί ν. 10 β). Ἐκ τάφου Γ (Σ χ ἔ δ. 1, 3). Ὑψ. 0,087 μ., διάμ. στομίου 0,053 μ. Συγκεκολλημένον μόνον κατὰ τὴν λαβήν. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα φωτεινότερας ἀποχρώσεως. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη-κωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων, δύο κοσμήματα τοῦ τύπου «ρακέτας», ἐκφύομενα ἐκ τῆς ἀνωτέρας τῶν δύο ταινιῶν, αἱ ὁποῖαι περιβάλλουν τὴν κοιλίαν κατὰ τὴν μεγίστην αὐτῆς διάμετρον. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν «ρακετῶν» διαστήματα ὡς παραπληρωματικά, τρεῖς μεμονωμένα σπείραι. Ἐπὶ τῆς λαβῆς, λοξὴ παχεῖα γραμμὴ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος, καλύπτεται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ὡς καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας, μετὰ μέρους τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87.

18. *Λεβητοκνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 60 (Πί ν. 10 δ). Ὑψ. 0,08 μ., διάμ. στομίου 0,06 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς μέγιστον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων, τμήματα τῆς κοιλίας καὶ κατὰ τὴν λαβήν. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Κοιλία σφαιρική, πεπιεσμένη-κωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων τέσσαρα κοσμήματα τοῦ τύπου «ρακέτας» ἐκφύομενα ἐκ τῆς ἀνωτέρας τῶν δύο ταινιῶν, αἱ ὁποῖαι περιβάλλουν τὸ μέσον περίπου τῆς κοιλίας τοῦ ἀγγείου. Μεταξὺ τῶν «ρακετῶν», ὡς παραπληρωματικά κοσμήματα, στιγμαὶ τριγωνικῶς διατεταγμένα. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας μετὰ μέρους τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87.

19. *Λεβητοκνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 78 (Πί ν. 10 γ). Ὑψ. 0,075 μ., διάμ. στομίου 0,05 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς τμήματα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων, τμήματα τῆς κοιλίας καὶ κατὰ τὸ μέγιστον τῆς λαβῆς. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα ὠχροκίτρινον. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη-κωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ καστανεύθρου χρώματος ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων δύο κοσμήματα τοῦ τύπου «ρακέτας» καὶ τρία φλογόσχημα ὡς παραπληρωματικά, ἐντὸς ἐκάστου τῶν ὁποίων στιγμῆ. Κάτωθεν αὐτῶν διπλὴ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ὡς καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Furumark, *ἐ.ἀ.* σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87.

20. *Λεβητοκνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 63 (Πί ν. 10 ε). Ὑψ. ἀγγείου συμπεπληρωμένον 0,079 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπές κατὰ τὸν λαιμὸν μετὰ τῶν χειλέων καὶ τὴν λαβὴν μετὰ τμήματος τῆς κοιλίας καὶ τῶν ὤμων. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα φωτεινότερας ἀποχρώσεως. Κοιλία πεπιεσμένη σφαιρική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανεύθρου ἢ καστανοφαίου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων τμήματα κοσμημάτων τοῦ τύπου «ρακέτας». Κάτωθεν αὐτῶν διπλῆ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται τὸ παρά τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας, μετὰ μέρους τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

21. *Λεβητοκνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 23 (Πί ν. 10 ζ'). Ὑψ. 0,061 μ., διάμ. στομίου 0,043 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ τριῶν τεμαχίων. Ἐλλιπές κατὰ τὸ μέγιστον τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων καὶ μέγιστον μέρος τῆς κοιλίας μετὰ τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ἐρυθρωπός. Ἐπίχρισμα ὑπόλευκον. Λαβὴ ταινιοειδής. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη (ἀρτόσχημος).

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροῦ ἢ καστανεύθρου χρώματος ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων δύο κοσμήματα τοῦ τύπου «ρακέτας» καὶ εἰς τὰ μεταξὺ αὐτῶν διαστήματα δύο παραπληρωματικά φλογόσχημα. Κάτωθεν αὐτῶν διπλῆ ταινία. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς δύο ὀριζόντιαι καὶ δύο λοξαὶ παχεῖαι γραμμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι

22. *Λεβητοκνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 261 (Πί ν. 11 α). Ὑψ. 0,078 μ., διάμ. στομίου 0,062 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπές εἰς μικρὸν τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων, τὴν λαβὴν καὶ μέγα μέρος τῆς κοιλίας μετὰ τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Κοιλία πεπιεσμένη, σφαιρική - κωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανεύθρου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων «τρέχουσα σπεῖρα» καὶ δισκοειδῆ παραπληρωματικά κοσμήματα. Κάτωθεν αὐτῶν, διπλῆ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Blegen, Κορακοῦ, σ. 39, εἰκ. 53, 9 καὶ σ. 41, εἰκ. 56. Karo, Schachtgräber, πίν. 166, 156. Μυλωνᾶ, Ἐλευσινιακά Α 1932, σ. 119, εἰκ. 97, ἀριθ. 352. Blegen, Prosymna I, σ. 65 Π πίν. 18, εἰκ. 105 ἀριθ. 409, πίν. 20, εἰκ. 110, ἀριθ. 214, πίν. 28, εἰκ. 140, ἀριθ. 137, πίν. 29, εἰκ. 145, ἀρ. 251.

23. *Λεβητοκνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 29 (Πί ν. 11 β). Παρεδόθη πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου (βλ. σ. 6, σημ. 2 καὶ σ. 11).

Ὑψ. (τοῦ στομίου συμπεπληρωμένου) 0,078 μ. Ἐλλιπές κατὰ τὰ χεῖλη μετὰ τμήματος τοῦ λαιμοῦ καὶ τὴν λαβὴν. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένον εἰς τμήματα τῶν ὤμων καὶ τῆς κοιλίας. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα ὑποκίτρινον. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων τρέχουσα σπεῖρα καὶ δισκοειδῆ παραπληρωματικά κοσμήματα. Κάτωθεν τῆς ζώνης ταύτης διπλῆ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ τὸ παρά τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, *ἐ.ἀ.* σ. 40, εἰκ. 11, τύπος 87 (διὰ τὸ σχῆμα τοῦ ἀγγείου). Blegen, Korakou, σ. 39, εἰκ. 53,9 καὶ σ. 41, εἰκ. 56 (διὰ τὸ κόσμημα).

24. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 55 (Πί ν. 11 γ).

Ἦψ. ἀγγείου συμπεπληρωμένου 0,017 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς τμήματα τῆς κοιλίας καὶ τὸν λαιμὸν μετὰ τῶν χειλέων. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Συμπλήρωσις λαιμοῦ ἐσφαλμένη. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα φωτεινότερας ἀποχρώσεως. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία ἀκανόνιστος ἀμφικωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ καστανερύθρου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων τρεῖς σπεῖραι, συνδεόμεναι διὰ λοξῶν ἐφαπτομένων καὶ δισκοειδῆ παραπληρωματικὰ κοσμήματα. Κάτωθεν αὐτῶν διπλῆ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας, ὡς καὶ τμήμα τῆς βάσεως. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς δύο λοξαὶ ταινίαι.

Χρονολόγησις : YE I.

25. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 82 (Πί ν. 11 ε). Ἦψ. ἀγγείου συμπεπληρωμένου 0,06 μ. διάμ., στομίου 0,04 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ τριῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὴν λαβὴν καὶ τὸν λαιμὸν, πλὴν μικροῦ τμήματος, καὶ εἰς τμήμα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Κοιλία ἀμφικωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ καστανερύθρου χρώματος ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων τρέχουσα σπεῖρα, καὶ ὡς παραπληρωματικὰ κοσμήματα στιγμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος, καλύπτονται τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας καὶ τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, *ἐ.ἀ.* σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87.

26. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 26 (Πί ν. 11 ζ'). Ἦψ. 0,079 μ., διάμ. στομίου 0,056 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὴν λαβὴν, τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς κοιλίας μετὰ τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ἐρυθρός. Ἐπίχρισμα ὠχροκίτρινον. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροῦ ἢ καστανερύθρου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων, σειρά ἐξ ἐξ μεμονωμένων σπειρῶν, ὀριζομένων κάτωθεν ὑπὸ διπλῆς ταινίας. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν σπειρῶν διαστήματα, ὡς παραπληρωματικὰ κοσμήματα, στιγμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, *ἐ.ἀ.* σ. 40, εἰκ. 11, τύπος 87.

27. *Λεβητοκυνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 72 (Πί ν. 11 δ). Ἦψ. 0,073 μ., διάμ. στομίου 0,05 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς μέγα μέρος τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων καὶ εἰς τμήματα τῆς κοιλίας. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία πεπιεσμένη σφαιρική.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροῦ ἢ καστανερύθρου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων, σειρά ἐσχηματοποιημένων παπύρων (ἢ κογχυλίων). Κάτωθεν αὐτῶν διπλῆ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : YE I. Βλ. Furumark, *ἐ.ἀ.* σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 87.

Περὶ τῆς ΜΕ καὶ κρητικῆς προελεύσεως τοῦ κοσμήματος, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ κατάγεται τόσον ἐκ τῶν φύλλων παπύρου, ὅσον καὶ ἐκ τῶν κογχυλίων, βλ. Evans, Palace of Minos, τόμ. IV, σ. 117 - 119, εἰκ. 82 - 86 καὶ τόμ. IV 2, σ. 819, εἰκ. 797. Blegen, Prosymna, πίν. 7, εἰκ. 42.

28. *Λεβητοκνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 57 (Π ί ν. 12 γ). Ὑψ. 0,054 μ., διάμ. στομίου 0,04 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὲς κατὰ τὰ χεῖλη μετὰ μεγίστου τμήματος τοῦ λαιμοῦ, ὡς καὶ τμήματα τοῦ ὤμου καὶ τῆς κοιλίας. Συμπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα φωτεινὸν ὠχροκίτρινον. Λαβὴ ταινιοειδῆς. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων παχεῖα τεθλασμένη γραμμὴ ὀριζομένη ἄνωθεν μὲν ὑπὸ ἀπλῆς ταινίας, κάτωθεν δὲ ὑπὸ τριπλῆς. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς, τρεῖς ὀριζόντιοι παχεῖαι γραμμαί.

Χρονολόγησις : YE I B. Βλ. Furumark, ἔ.ά. σ. 383, εἰκ. 67, ἀριθ. 61, σχ.δ. 2.

29. *Πυθμὴν λεβητοκνάθιον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 24 (Π ί ν. 12 β).

Ἐκ τάφου Δ (Σ χ έ δ. 1, ε). Διάμ. πυθμένος 0,07 μ. Πηλὸς ὑπέρυθρος.

Διακόσμησις : σφύζεται μόνον τμήμα ἐξιτήλου φαιᾶς ταινίας περὶ τὸ κατώτατον τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : YE I.

30. *Προχοῖσκη*. Ἀριθ. εὐρ. Π 86 (Π ί ν. 12 α). Ὑψ. 0,087 μ., διάμ. στομ. 0,047 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὲς εἰς μέγα τμήμα τῶν χειλέων, μέγιστον τμήμα τῆς κοιλίας καὶ ὅλην τὴν βάσιν. Συμπληρωμένη διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένη εἰς τμήματα τῶν χειλέων καὶ τῆς κοιλίας. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Κοιλία σφαιρική πεπιεσμένη.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανομέλανος χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων δύο σειραὶ ἐκ κυρτῶν ραβδίων (φυλλαρίων), χωριζόμεναι ὑπὸ διπλῆς παχείας γραμμῆς. Κάτωθεν αὐτῶν, ἔτερα διπλῆ παχεῖα γραμμὴ καὶ ἀμέσως κάτωθεν διπλῆ ταινία. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς παχεῖαι ἐλαφρῶς λοξαὶ γραμμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : YE I. Διὰ τὸ κόσμημα, βλ. Μυλωνᾶ, ἔ.ά. σ. 119, εἰκ. 98, ἀριθ. 353 - 4 καὶ σ. 121, εἰκ. 99, ἀριθ. 10 - 13. Furumark, ἔ.ά. σ. 397, εἰκ. 69, ἀριθ. 64, σχ.δ. 3. Πρβλ. καὶ κατωτέρω ἀριθ. 47. Περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ κοσμήματος βλ. Evans, Palace of Minos IV, σ. 268, εἰκ. 1986 (ἢ συμπλήρωσις τῆς βάσεως τοῦ ἀγγείου πιθανώτατα ἐσφαλμένη : πρβλ. Μυλωνᾶ, ἔ.ά. εἰκ. 97 καὶ 98).

31. *Ἀλάστρον δίωτον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 25 (Π ί ν. 12 δ). Παρεδόθη πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου (βλ. σ. 6, σημ. 2 καὶ σ. 11). Ὑψ. 0,11 μ., διάμ. στομίου 0,088 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ τριῶν τεμαχίων. Ἑλλιπὲς εἰς δύο τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροδὺς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων τέσσαρα κοσμήματα τοῦ τύπου « ρακέττας », ἀνὰ δύο εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὠτων διαστήματα, ἐκφυόμενα ἐκ τῆς ἀνωτέρας τῶν τριῶν ταινιῶν, αἱ ὁποῖαι περιβάλλουν τὴν κοιλίαν. Μεταξὺ τῶν κυρίων κοσμημάτων, ὡς παραπληρωματικά, ἔλικες, στιγμαὶ καὶ στικταὶ γραμμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, τὰ ὅσα καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

32. *Ἀλάβαστρον τρίωτον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 81 (Πί ν. 12 ε). Παρεδόθη πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου (βλ. σ. 6, σημ. 2 καὶ σ. 11). Ὑψ. 0,17 μ., διάμ. στομίου 0,082 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ τεσσάρων τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ μικρὸν τμήμα τῶν χειλέων καὶ δύο τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένον εἰς τινὰ τμήματα τῆς κοιλίας κυρίως. Πηλὸς ὄχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ καστανερυθροῦ χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τῶν ὤμων τρία κοσμήματα τοῦ τύπου « ρακέτας », ἀνὰ ἓν εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὠτων διαστήματα, ἐκφυόμενα ἐκ τῆς ἀνωτέρας τριῶν ταινιῶν, κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας. Δεξιὰ ἐκάστου ὠτὸς παραπληρωματικὸν φυτικὸν κόσμημα καὶ στιγμῆ, κάτωθεν δὲ ἐκάστου ὠτὸς στικτὴ γραμμὴ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, τὰ ὦτα, ὡς καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

33. *Ἀλάβαστρον τρίωτον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 80 (Πί ν. 13 α). Ἐκ τάφου Δ (Σ χ έ δ. 1, 5). Ὑψ. 0,115 μ., διάμ. στομίου 0,085 μ. Ἐλλιπὲς κατὰ τὴν μίαν τῶν λαβῶν καὶ τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Φέρει ρωγμὰς καὶ ἀποκρούσεις εἰς τινὰ τμήματα. Πηλὸς ἀκάθαρος, ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα ὑπόλευκον. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῶν ἔξω νεύοντων χειλέων αὐλαξ.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανομέλανος χρώματος. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὠτων διαστήματα ἀνὰ δύο ἐπάλληλοι ταινίαι, κάτωθεν τῶν ὁποίων σειρὰ σπειρῶν, συνδεομένων διὰ λοξῶν ἐφαπτομένων, καὶ δισκοειδῆ παραπληρωματικὰ κοσμήματα. Κάτωθεν τῆς διακοσμητικῆς ταύτης ζώνης διπλῆ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, αἱ λαβαὶ καὶ τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας μετὰ τμήματος τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι (πιθανώτατα τοπικοῦ ἐργαστηρίου).

34. *Ἀλάβαστρον τρίωτον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 79 (Πί ν. 12 ς'). Ὑψ. ἀγγείου συμπεπληρωμένον 0,13 μ., διάμ. στομίου 0,095 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ μέγα μέρος τῆς κοιλίας, τὰς δύο τῶν λαβῶν καὶ τὸν λαιμόν, πλὴν μικροτάτου τμήματος, μετὰ τῶν χειλέων. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβαὶ δακτυλιοειδεῖς.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὤμων τρία φύλλα κισσοῦ ἐκφυόμενα ἐκ τῶν ὠτων, τοῦ ὑπολοίπου μεταξὺ τῶν ὠτων διαστήματος πληρουμένου δι' ἐπάλληλων στικτῶν γραμμῶν. Κάτωθεν τῆς διακοσμητικῆς ταύτης ζώνης, τριπλῆ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας, τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἡ σφζομένη λαβὴ μετὰ τοῦ περιὸν αὐτῆν τμήματος εἰς σχῆμα καρδίας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι Β. Πρβλ. Blegen, Korakou, σ. 39, εἰκ. 53,5 καὶ Karo, Schachtgräber, πίν. 167, 194.

35. *Ἀλάβαστρον τρίωτον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 7 (Πί ν. 13 β). Ὑψ. 0,11 μ., διάμ. στομίου 0,075 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὰ δύο τρίτα περιπίου. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ἐρυθρός. Ἐπίχρισμα ὑπέρυθρον. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, ἐλαφρῶς κλίνουσα πρὸς τὰ ἔξω.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροῦ χρώματος. Κάτωθεν τῶν λαβῶν, σφζεται τμήμα δια-

κοσμητικής ζώνης εκ σειράς φύλλων παπύρου (ἢ ἐκ σειράς κογχυλίων;), ὀριζομένων ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ παχειῶν γραμμῶν. Ἐπὶ τῆς βάσεως δύο ὁμάδες ὁμοκέντρων κύκλων, ἐκ τριῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν καὶ τεσσάρων κατὰ τὸ κέντρον. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ὡς καὶ αἱ λαβαί.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α - Β. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 85 (διὰ τὸ σχῆμα) καὶ σ. 315, εἰκ. 53, ἀριθ. 25, σχέδ. 18 (διὰ τὸ κόσμημα).

36. Ἀλάβαστρον τρίωτον. Ἀριθ. εὐρ. Π 295 (Πί ν. 13 γ). Ὑψ. ἀγγείου συμπεπληρωμένου 0,06 μ. Σφύζεται ἐν μέρει κατὰ τὸ ἀνώτερον αὐτοῦ τμήμα καὶ τὴν βάσιν, τοῦ λοιποῦ συμπεπληρωμένου διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπόλευκος. Λαβαὶ δακτυλιοειδεῖς. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔξω κλίνουσα.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανομέλανος χρώματος. Τὰ μεταξὺ τῶν ὠτων διαστήματα, πληροῦνται δι' ἐναλλήλων γωνιῶν. Ἀμέσως κάτωθεν τῶν ὠτων, διπλῆ ταινία. Ἐπὶ τῆς βάσεως, τέσσαρες ὁμοκέντροι κύκλοι. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὸ σφύζομενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ τὰ ὦτα.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α - Β.

37. Ἀλάβαστρον τρίωτον. Ἀριθ. εὐρ. Π 2 (Πί ν. 13 δ). Ὑψ. 0,20 μ., διάμ. στομίου συμπεπληρωμένου 0,105 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὴν μίαν τῶν λαβῶν, μερικῶς τὴν ἐτέραν καὶ τμήματα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων, τῆς κοιλίας καὶ τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα ὑπόλευκον. Λαβαὶ δακτυλιοειδεῖς. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, σχεδὸν ὀριζοντία.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανεύθρου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὦμων εὐρεία διακοσμητικὴ ζώνη, ἐξ ὁμάδων ὁμοκέντρων ἀνεστραμμένων τόξων εἰς ἐπαλλήλους σειράς, ὀριζομένη διὰ διπλῆς ἄνωθεν καὶ τριπλῆς κάτωθεν ταινίας. Ἄνα μία τριπλῆ ὁμοίως ταινία ἐπὶ τοῦ κατωτέρου τμήματος τῆς κοιλίας καὶ ἐπὶ τῆς βάσεως. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὸ σφύζομενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἡ ράχις τῶν λαβῶν.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α - Β. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 345, εἰκ. 58, ἀριθ. 45, σχέδ. 3 (διὰ τὸ κόσμημα).

38. Ἀλάβαστρον τρίωτον. Ἀριθ. εὐρ. Π 62 (Πί ν. 13 ε). Ἐκ τῶν ἀναστατωμένων χωμάτων τοῦ τάφου Η (Σ χ ε δ. 1, 16). Ὑψ. ἀγγείου συμπεπληρωμένου 0,095 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὸν λαιμὸν μετὰ τῶν χειλέων, κατὰ τὴν μίαν τῶν λαβῶν καὶ μέγα μέρος τῆς κοιλίας μετὰ τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Συμπλήρωσις λαιμοῦ ἐσφαλμένη. Πηλὸς ὑπόλευκος. Λαβαὶ δακτυλιοειδεῖς.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Παρὰ τὴν βάσιν τοῦ λαιμοῦ, ὡς καὶ ἀμέσως κάτωθεν τῶν ὠτων, ἐπάλληλοι γραμμαὶ ὀριζόμεναι ὑπὸ ταινιῶν. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὠτων διαστήματα, ἀνα δύο ἀντιθετικαὶ ὁμάδες ἐξ ὁμοκέντρων ὀρθίων τόξων. Ἐπὶ τοῦ κατωτάτου τμήματος τῆς κοιλίας, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς βάσεως, ἴχνη ὁμοκέντρων κύκλων.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α - Β. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 85 (διὰ τὸ σχῆμα τοῦ ἀγγείου) καὶ σ. 383, εἰκ. 67, ἀριθ. 17, σχέδ. 2 (διὰ τὸ κόσμημα).

39. Ἀλάβαστρον τρίωτον. Ἀριθ. εὐρ. Π 52 (Πί ν. 13 ς). Ὑψ. 0,095 μ., διάμ. στομίου συμπεπληρωμένου 0,047 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς

κατὰ τὸ μέγιστον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων, μικρὸν τμήμα τῶν ὄμων μετὰ τῆς κοιλίας καὶ τῆς μᾶς τῶν λαβῶν. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Ἐπιφάνεια ἀποκεκρουμένη καὶ ἀπολεπισμένη. Πηλὸς ὄχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔξω κεκλιμένη.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Μεταξὺ τῶν ὄτων, δικτυωτὸν πλέγμα, ὀριζόμενον ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ ταινίας. Ἀμέσως κάτωθεν τούτου περὶ τὴν κοιλίαν, σειρὰ ἐπαλλήλων γραμμῶν, ὀριζομένων κάτωθεν ὑπὸ ταινίας. Ἡ ἐξ ἐπαλλήλων γραμμῶν καὶ ταινιῶν διακόσμησις ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ παρά τὴν βάσιν τμήματος τῆς κοιλίας. Κάτωθεν τοῦ λαιμοῦ τρεῖς ἐπάλληλοι γραμμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος, ἐξιτήλου, καλύπτεται τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ ἐξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : YE III A - B. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 41, εἰκ. 11, τύπος 85 (διὰ τὸ σχῆμα τοῦ ἀγγείου) καὶ σ. 382, εἰκ. 67, ἀριθ. 57, σχέδ. 2 (διὰ τὸ κόσμημα).

40. Ἀλάβαστρον τρίωτον. Ἀριθ. ἐδρ. Π 85 (Πί ν. 13 η). Πλησίον τοῦ τάφου Γ (Σχέδ. 1, 31). Σφζόμενον ὕψ. 0,055 μ. μετὰ στομίου συμπεπληρωμένου 0,07 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὸν λαιμὸν μετὰ τῶν χειλέων, τὴν μίαν τῶν λαβῶν μετὰ τμήματος τῆς κοιλίας καὶ τμήμα τῆς δευτέρας. Πηλὸς ὑπόλευκος. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς. Κοιλία κυλινδρική.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος ἐξιτήλου. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὄτων διαστήματα, ἀνὰ ἓν πλέγμα ἐξ ἀκανονίστων ὀριζοντίων καὶ καθέτων γραμμῶν. Κάτωθεν αὐτῶν, διπλῆ ταινία. Ἐπὶ τῆς βάσεως τρεῖς ὁμόκεντροι κύκλοι.

Χρονολόγησις : YE III A - B. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 44, εἰκ. 12, τύπος 94.

41. Ἀλάβαστρον τρίωτον. Ἀριθ. ἐδρ. Π 8 (Πί ν. 13 ζ). Ὑψ. 0,195 μ., διάμ. στομίου 0,9 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὸν λαιμὸν μετὰ τῶν χειλέων πλὴν μικροῦ τμήματος, τμήματα τῆς κοιλίας καὶ τμήμα τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Ἐπιφάνεια ἀποκεκρουμένη καὶ ἀπολεπισμένη. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔξω κλίνουσα. Πηλὸς ὄχροκίτρινος.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανεύθρου χρώματος κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξιτήλου. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τῆς κοιλίας, ἀμέσως κάτωθεν τῶν λαβῶν, ὑπολείμματα ὁμοκέντρων τόξων. Ἐπὶ τῆς λοιπῆς ἐπιφανείας ὑπολείμματα ἐπαλλήλων ταινιῶν, ἀνίσου πάχους. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος, καλύπτεται τὸ σφζόμενον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων ἐξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : YE III B.

42. Κύπελλον τοῦ τύπου « Βαφειῶ ». Ἀριθ. ἐδρ. Π 59 (Πί ν. 14 α). Ἐκ τάφου ΙΔ (Σχέδ. 1, 25). Ὑψ. 0,068 μ., διάμ. στομίου συμπεπληρωμένου 0,10 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς μεγάλα τμήματα τῶν χειλέων καὶ τῶν τοιχωμάτων. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροῦ ἢ καστανεύθρου χρώματος. Δύο ταινίαι τοῦ χρώματος τούτου περιβάλλουν τὰ χεῖλη καὶ τὸ κατώτατον τμήμα τοῦ ἀγγείου, συνδεόμεναι διὰ κατακορύφων ἀκανονίστων γραμμῶν, διατεταγμένων εἰς τέσσαρας ομάδας ἀνὰ πέντε. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς ἐπάλληλοι ὀριζόντιοι γραμμαί.

Χρονολόγησις : ME - YE I. Βλ. Μυλωνᾶς, ἔ.ἀ. σ. 71, εἰκ. 46.

43. Κύπελλον τοῦ τύπου « Βαφειῶ ». Ἀριθ. ἐδρ. Π 75 (Πί ν. 14 β). Ὑψ. 0,10 μ., διάμ. στομίου 0,113 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς πολλὰ τμή-

ματα τῶν χειλέων καὶ τῶν τοιχωμάτων. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου χροανοειδοῦς εἰς τὸ κατώτερον κυλινδρικὸν τμήμα δηλοῦται διὰ δακτυλιοειδοῦς ἐξάρσεως.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος, πυκναὶ ὄρθαι σιγμοειδεῖς γραμμαί, ἐπὶ δὲ τοῦ κατωτέρου, κατακόρυφοι. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὰ χεῖλη ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἡ ράχις τῆς λαβῆς.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Blegen, Korakou, σ. 39, εἰκ. 53, 3. Μυλωνᾶς, ἔ.ἄ. σ. 112, εἰκ. 89. Wace, Chamber Tombs, πίν. 52, 2.

44. *Κύπελλον τοῦ τύπου « Βαφειῶ »*. Ἀριθ. εὔρ. Π 5 (Π ί ν. 14 γ). Ἐκ τάφου Ι. (Σ χ έ δ. 1, 21). Ὑψ. 0,082 - 0,084 μ., διάμ. στομίου 0,105 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ τριῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς δύο τμήματα τῶν χειλέων, μετὰ μικροῦ μέρους τῶν τοιχωμάτων. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Δακτυλιοειδῆς ἔξαρσις δηλοῖ τὴν μετάβασιν ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου χροανοειδοῦς εἰς τὸ κατώτερον κυλινδρικὸν τμήμα.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροῦ ἢ καστανομέλανος χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἡ διακόσμησις ἐξ ἀκανονίστων, ὀρθίων, ἐλαφρῶς καμπύλων γραμμῶν ἄνωθεν καὶ σχεδὸν κατακόρυφων κάτωθεν τῆς δακτυλιοειδοῦς ἐξάρσεως. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὰ χεῖλη ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἡ λαβή, ἡ δακτυλιοειδῆς ἔξαρσις μετὰ μικροῦ ἑκατέρωθεν αὐτῆς τμήματος, τὸ κατώτατον παρὰ τὴν βάσιν τμήμα, ἀκανονίστως δὲ τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τμήμα τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Blegen, Korakou, σ. 39, εἰκ. 53, 3, σ. 46 εἰκ. 62, 10. πίν. 4, 6. Μυλωνᾶς, ἔ.ἄ. σ. 112, εἰκ. 89. Furumark, ἔ.ἄ. σ. 53, εἰκ. 15, τύπος 224.

45. *Κύπελλον τοῦ τύπου « Βαφειῶ »*. Ἀριθ. εὔρ. Π 61 (Π ί ν. 14 δ). Ὑψ. 0,082 μ., διάμ. στομίου 0,10 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ μέγα μέρος τῶν τοιχωμάτων καὶ τῆς βάσεως. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου χροανοειδοῦς εἰς τὸ κατώτερον κυλινδρικὸν τμήμα δηλοῦται διὰ δακτυλιοειδοῦς ἐξάρσεως.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροφαίου ἢ καστανομέλανος χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τοῦ ἀγγείου, ὑπολείμματα τριῶν σπειρῶν, συνδεομένων διὰ λοξῶν ἐφαπτομένων καὶ δισκοειδῆ παραπληρωματικὰ κοσμήματα. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς λαβῆς, δύο λοξαὶ παχεῖαι γραμμαί. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὸ σφζόμενον τμήμα τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς, ἡ δακτυλιοειδῆς ἔξαρσις μετὰ τμήματος ἑκατέρωθεν αὐτῆς, ὡς καὶ τὸ περι τὴν βάσιν τμήμα.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Blegen, Korakou, σ. 39, εἰκ. 53, 9 καὶ σ. 41, εἰκ. 56. Μυλωνᾶς, ἔ.ἄ. σ. 112, εἰκ. 89. Βλ. Furumark, ἔ.ἄ. σ. 53 εἰκ. 15, τύπος 224. Περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ κοσμήματος ἐκ τῆς ΜΕ ἐποχῆς βλ. Blegen, Prosymna, πίν. 11, εἰκ. 63 καὶ πίν. IV, 1.

46. *Κύπελλον τοῦ τύπου « Βαφειῶ »*. Ἀριθ. εὔρ. Π 28 (Π ί ν. 14 ε). Ὑψ. 0,088 μ., διάμ. στομίου 0,12 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὴν λαβήν, ὡς καὶ τμήματα τῶν τοιχωμάτων καὶ τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου χροανοειδοῦς εἰς τὸ κατώτερον κυλινδρικὸν τμήμα δηλοῦται διὰ παχέιας δακτυλιοειδοῦς ἐξάρσεως.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανερύθρου ἢ καστανοφαίου χρώματος, ποικίλλοντος ἔνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος, φυτικά κοσμήματα (φύλλα κισσοῦ ἐσχηματοποιημένα) καὶ ἔλικες. Στικταὶ γραμμαὶ ἀκολουθοῦν ἐν μέρει τὰ περιγράμματα τῶν ἐλίκων ἢ τῶν φύλλων. Στικτὴ γραμμὴ περὶ τὸ μέσον τοῦ κατωτέρου τμήματος τοῦ ἀγγείου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος, καλύπτονται τὰ χεῖλη ἐσωτερικῶς, ἢ δακτυλοειδῆς ἔξαρσις καὶ μικρὸν ἐκατέρωθεν αὐτῆς τμήμα, καθὼς καὶ τμήμα παρὰ τὴν βάσιν μετὰ τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τμήματος τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι Β. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 52, εἰκ. 15, τύπος 224.

47. *Κύπελλον τοῦ τύπου « Βαφειοῦ »*. Ἀριθ. εὐρ. Π 74 (Πί ν. 14 ζ). Ὑψ. 0,10 μ., διάμ. στομίου 0,12 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ τὸ ἀνώτερον κυρίως τμήμα. Συμπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν πηλὸν χρώματος. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου χροανοειδοῦς εἰς τὸ κατώτερον κυλινδρικὸν τμήμα δηλοῦται διὰ δακτυλοειδοῦς ἑξάρσεως.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τοῦ ἀγγείου τρεῖς ἐπάλληλοι γραμμαὶ, ὀριζόμεναι ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ σειρᾶς ἐξ ὀρθίων μικρῶν κυρτῶν ραβδίων (φυλλαρίων), ἐπὶ δὲ τοῦ κατωτέρου τμήματος δύο ταινίαι ἀνίσου πάχους. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὰ χεῖλη ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἢ ράχισ τῆς λαβῆς, ἢ ἔξαρσις τῶν τοιχωμάτων, τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα καὶ τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τμήμα τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι Β. Βλ. Blegen, Korakou, σ. 39, εἰκ. 53, 1.4.5, καὶ Prosymna II, πίν. 29, εἰκ. 145, ἀριθ. 254.

48. *Κρατηρίσκος πιθοειδῆς δίωτος*. Ἀριθ. εὐρ. Π 84 (Πί ν. 14 ζ). Τὰ θραύσματα αὐτοῦ ἐν μέρει ἐκ τοῦ τάφου Ε καὶ ἐν μέρει ἐκ τοῦ τάφου Η (Σ χ ἔ δ. 1,9). Ὑψ. 0,12 μ., διάμ. στομίου 0,078 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ μέγα μέρος τῆς κοιλίας, τὴν ἑτέραν τῶν λαβῶν καὶ δύο μικρὰ τμήματα τῶν χειλέων. Συμπληρωμένος διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένος κυρίως κατὰ τὴν κοιλίαν. Πηλὸς ὀχροκίτρινος. Λαβαὶ ταινοειδεῖς. Κοιλία ἀπίοσχημος. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, σχεδὸν ὀριζοντία.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τῶν ὄμων μετὰ τῶν ὄτων, ἀνὰ τρία κοσμήματα τοῦ τύπου « ρακέττας », ἐξ ὧν τὰ δύο ἐκάστης πλευρᾶς συνδέονται διὰ δίσκου. Τῶν πέντε ἐκ τῶν κοσμημάτων τούτων σφύζονται τὰ ὑπολείμματα. Ἄλυσσοειδῆ καὶ σταυροὶ ὡς παραπληρωματικὰ κοσμήματα. Κάτωθεν τῆς κυρίας διακοσμητικῆς ζώνης τριπλῆ ταινία. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἢ σφύζομένη λαβὴ καὶ ἡ βᾶσις.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Διὰ τὸ σχῆμα τοῦ ἀγγείου, βλ. Karo, Schachtgräber, πίν. 167, 191 - 2, 194 καὶ 196. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 22, εἰκ. 4, τύπος 27. Διὰ τὸ κόσμημα βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 397, ἀριθ. 63, σχέδ. 4. Ἐπίσης διὰ τὸ σχῆμα καὶ διὰ τὸ κόσμημα, Μυλωνᾶ, ἔ.ἀ. σ. 118, εἰκ. 96.

49. *Κρατηρίσκος πιθοειδῆς δίωτος*. Ἀριθ. εὐρ. Π 51 (Πί ν. 14 η). Ἐκ τοῦ τάφου Ι (Σ χ ἔ δ. 1,19). Ὑψ. 0,133 μ., διάμ. στομίου 0,08 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς τμήματα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων καὶ τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπληρωμένος διὰ γύψου. Πηλὸς ὀχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβαὶ ταινοειδεῖς. Κοιλία ἀπίοσχημος πεπιεσμένη. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔξω κλίνουσα.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ καστανερύθρου χρώματος, ποικίλλοντος

ένεκα άνομοιομεροδς όπτήσεως. 'Επί τών όμων και τής κοιλίας άνά μία σειρά τρεχούσης σπείρας και παραπληρωματικά στιγμαί. Είς τό μεταξύ τών δύο σειρών τρεχούσης σπείρας διάστημα, διπλή ταινία, κάτωθεν δέ τής κατωτέρας σειράς, τριπλή. Διά τοϋ αυτού ώς άνω χρώματος καλύπτονται τό σφζόμενον τμήμα τοϋ λαιμοϋ μετά τών χειλέων έσωτερικώς και έξωτερικώς, αί λαβαί και τό κατώτατον τμήμα τής κοιλίας μετά τής βάσεως, έξωτερικώς.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Furumark, έ.ά. σ. 22, εικ. 4, τύπος 27.

50. *Κρατηρίσκος πιθοειδής δίωτος*. 'Αριθ. εύρ. Π 3 (Π ί ν. 15 α). "Υψ. 0,118 μ., διάμ. στομίου 0,068 μ. 'Ελλιπής εις μέγα τμήμα τοϋ λαιμοϋ μετά τών χειλέων και τής κοιλίας. Συμπεληρωμένος διά γύψου. 'Αποκεκρουμένος κυρίως κατά τό σφζόμενον τμήμα τών χειλέων και τόν δίσκον τής βάσεως. Λαβαί ταινιοειδείς. Κοιλία κωνική - άπίόσχημος. "Ανω επιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, έλαφρώς έξω κλίνουσα. Πηλός ύπόλευκος. 'Επίχρισμα τοϋ αυτού ώς και ό πηλός χρώματος.

'Η διακόσμησις διά μελανοφαίου χρώματος. 'Επί τών όμων, δύο σειραί « τρεχούσης σπείρας », διαχωριζόμεναι διά παχείας γραμμής. Κάτωθεν αυτών τριπλή παχεία γραμμή. Διά τοϋ αυτού ώς άνω χρώματος καλύπτονται ό λαιμός μετά τών χειλέων, έσωτερικώς και έξωτερικώς, ή άνω επιφάνεια τών λαβών, ώς και ή βάση μετά τοϋ κατωτάτου τμήματος τής κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Πρβλ. Furumark, έ.ά. σ. 22, εικ. 3, τύπ. 27.

51. *Κρατηρίσκος πιθοειδής τρίωτος*. 'Αριθ. εύρ. Π 27 (Π ί ν. 15 β). "Υψ. 0,229 μ., διάμ. στομίου 0,105 μ. Συγκεκολλημένος έκ πολλών τεμαχίων. 'Ελλιπής εις τμήμα τοϋ λαιμοϋ μετά τών χειλέων και τής μιās τών λαβών, καθ' όλην τήν τρίτην λαβήν και εις τμήματα τής κοιλίας. Συμπεληρωμένος διά γύψου. 'Αποκεκρουμένος εις μικρόν τμήμα τής βάσεως. Πηλός ύποκίτρινος. 'Επίχρισμα τοϋ αυτού ώς και ό πηλός χρώματος. Λαβαί δακτυλιοειδείς. Κοιλία κωνική - άπίόσχημος. "Ανω επιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, κλίνουσα έλαφρώς πρός τά έξω. 'Επί τής έσωτερικής και τής έξωτερικής αυτού επιφανείας ίχνη καστανοφαίου χρώματος.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ Α - Β. Βλ. Furumark, έ.ά. σ. 22, εικ. 3, τύπος 23.

52. *Κρατηρίσκος πιθοειδής τρίωτος*. 'Αριθ. εύρ. Π 11 (Π ί ν. 15 γ). "Υψ. 0,12 μ., διάμ. στομίου 0,06 μ. Συγκεκολλημένος έκ πολλών τεμαχίων. 'Ελλιπής εις τμήμα τοϋ λαιμοϋ μετά τών χειλέων, εις τμήματα τών όμων και τής κοιλίας, κατά τήν μίαν τών λαβών και εις μικρόν τμήμα τής βάσεως. Συμπεληρωμένος διά γύψου. Πηλός ύπέρυθρος. 'Επίχρισμα ώχροκίτρινον. Λαβαί δακτυλιοειδείς. "Ανω επιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, κεκλιμένη έλαφρώς πρός τά έξω.

'Η διακόσμησις διά καστανοφαίου χρώματος. 'Επί τών όμων, εις τά μεταξύ τών ότων διαστήματα, δικτυωτόν πλέγμα. 'Ο κάτωθεν έκάστης λαβής χώδρος, πληροϋται δι' έναλλάλων γωνιών. 'Επί τής λοιπής επιφανείας τοϋ άγγείου, έπάλληλοι λεπταί ή παχείαι ταινίαί κατά διαστήματα. Διά τοϋ αυτού ώς άνω χρώματος καλύπτονται ό λαιμός μετά τών χειλέων έσωτερικώς και έξωτερικώς και αί λαβαί.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ Α - Β. Βλ. Furumark, έ.ά. σ. 23, εικ. 4 (διά τό σχήμα τοϋ άγγείου) : σ. 382, εικ. 67, άριθ. 57, σχέδ. 2 (διά τό κόσμημα).

53. *Κρατηρίσκος πιθοειδής τρίωτος*. 'Αριθ. εύρ. Π 35 (Π ί ν. 15 δ). "Υψ. 0,123 μ., διάμ. στομίου 0,062 μ. Συγκεκολλημένος έκ πολλών τεμαχίων. 'Ελλιπής κατά τό μέγιστον τμήμα τοϋ λαιμοϋ μετά τών χειλέων, τάς λαβάς, τμήματα τής κοιλίας και μικρόν τμήμα τής βάσεως. Συμπεληρωμένος διά γύψου. Πηλός ύποκίτρινος. 'Επίχρισμα

τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Κοιλία ἀπίσχημος. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη σχεδὸν ὀριζοντία. Κάτω ἐπιφάνεια βάσεως, κοίλη, ἐλαφρῶς ἑξεργος ἐν τῷ κέντρῳ. Ἄνευ διακοσμῆσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α - Β. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 21, εἰκ. 3, τύπος 23.

54. *Κρατηρίσκος πιθοειδῆς τρίωτος*. Ἄριθ. εὐρ. Π 50 (Π ί ν. 15 ε). Ἄψ. 0,18 μ. (μετὰ τοῦ στομίου συμπεπληρωμένου), διάμ. στομίου 0,09 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπῆς κατὰ τὸ μέγιστον τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων καὶ τμήματα τῶν δύο λαβῶν, τῆς κοιλίας καὶ τῆς βάσεως. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς. Κοιλία κωνική - ἀπίσχημος. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη, κεκλιμένη ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔξω. Ἡ βάση δηλοῦται ἐξωτερικῶς διὰ παχέος δακτυλίου. Κάτω ἐπιφάνεια αὐτῆς ἐλαφρῶς κοίλη.

Ἡ διακόσμησις ἐξίτηλος. Παρὰ τὴν βάσιν τοῦ λαιμοῦ τριπλῆ ταινία. Παρὰ τὴν μίαν τῶν λαβῶν, ἴχνη ἐλικοειδοῦς κοσμήματος. Ἐπὶ τῆς λοιπῆς ἐπιφανείας τρεῖς ὀμάδες ἐκ τριῶν ἐπαλλήλων γραμμῶν ἐκάστη, κατανεμημέναι ἀπὸ τῆς μεγίστης διαμέτρου τῆς κοιλίας μέχρι τῆς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α - Β. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 23, εἰκ. 4, τύπος 35.

55. *Κρατηρίσκος πιθοειδῆς τρίωτος*. Ἄριθ. εὐρ. Π 65 (Π ί ν. 15 ζ'). Ἄψ. 0,21 μ., διάμ. στομίου 0,096 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπῆς εἰς τμήματα τῆς κοιλίας, τὸ μέγιστον τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων καὶ κατὰ τὰς λαβὰς. Συμπεπληρωμένος διὰ γύψου. Αἱ λαβαὶ ὑπὲρ τὸ δέον παχεῖαι συμπεπληρωμέναι. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Κοιλία ἀπίσχημος. Ἡ κάτω ἐπιφάνεια τῆς βάσεως σχηματίζει κατὰ τὴν περιφέρειαν πεπλατυσμένον δακτύλιον, ἐν τῷ μέσῳ δὲ κοιλότητα μετὰ ἑξεργου κέντρου.

Διακόσμησις : Ἐξωτερικῶς ἴχνη καστανοφαίου χρώματος.

Χρονολόγησις : ΕΥ ΙΙΙ Α - Β. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 21, εἰκ. 4, τύπος 35.

56. *Κύλιξ μόνωτος ἄνευ ποδός*. Ἄριθ. εὐρ. Π 33 (Π ί ν. 16 α). Ἐκ τάφου ΙΑ. (Σ χ έ δ. 1,22). Ἄψ. 0,135 μ., διάμ. στομίου 0,13 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπῆς εἰς ἐλάχιστα τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς φαιός. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβὴ ταινοειδῆς. Κοιλία βαθεῖα. Θλάσις τῆς ἐπιφανείας, παρὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι (ἐπιβίωσις μινυείου τύπου ἀγγείου).

57. *Κύλιξ μόνωτος*. Ἄριθ. εὐρ. Π 20 (Π ί ν. 16 ζ'). Ἄψ. ἄνευ λαβῆς 0,079 μ., μετὰ λαβῆς 0,09 μ. διάμ. στομίου 0,097 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπῆς εἰς τμήματα τῶν χειλέων, τμήματα τῆς κοιλίας καὶ τμήμα τοῦ δίσκου τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπόλευκος. Λαβὴ ταινοειδῆς. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων, φέρουσα ἀβαθῆ πλατεῖαν αὐλακα, πρὸς τὰ ἔσω κεκλιμένη. Ποῦς χαμηλός. Κάτω ἐπιφάνεια δίσκου βάσεως ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔσω κεκλιμένη, φέρουσα ἐν τῷ κέντρῳ ἀβαθῆ κοιλότητα. Θλάσις τῆς ἐπιφανείας κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΜΕ - ΥΕ Ι. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 59, σημ. 8, εἰκ. 16, τύπος 261.

58. *Κύλιξ μόνωτος*. Ἄριθ. εὐρ. Π 88 (Π ί ν. 16 β). Ἄψ. ἄνευ λαβῆς 0,149 μ., μετὰ λαβῆς 0,165 μ., διάμ. στομίου 0,143 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπῆς εἰς τμήματα τῶν χειλέων, τῆς κοιλίας καὶ τμήμα τοῦ δίσκου τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα ὠχροκίτρινον. Λαβὴ ταινοειδῆς ὑπερψωμένη. Κοιλία βαθεῖα. Ποῦς χαμηλός. Ἡ κάτω ἐπιφάνεια τοῦ δίσκου τῆς βάσεως φέρει βαθεῖαν κοιλότητα ἐν τῷ κέντρῳ.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου ἢ καστανεύθρου χρώματος, ποικίλλοντος

Ένεκα άνομοιομεροδς όπτήσεως. Διά τοϋ χρώματος τούτου καλύπτονται τὰ χείλη έσωτερικῶς και έξωτερικῶς και ό δίσκος τῆς βάσεως έξωτερικῶς. 'Επί τῆς κοιλίας ίχνη τοϋ αϋτοϋ ὡς ἄνω χρώματος. 'Επί τῆς λαβῆς λοξαί παχειαί γραμμαί.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Πρβλ. Wace, Chamber Tombs, πίν. 34, 16 - 17 και Mycenae, πίν. 70 α. Furumark, ἔ.ά. σ. 56, είκ. 16, τύπος 270.

59. *Κύλιξ δίωτος άνευ ποδός.* 'Αριθ. εύρ. Π 18 (Π ί ν. 16 γ). "Υψ. (άγγείου συμπεπληρωμένου) άνευ λαβῶν 0,144 μ., μετά λαβῶν 0,17 μ., διάμ. στομίου 0,13 μ. Συγκεκολλημένη έκ πολλῶν τεμαχίων. 'Ελλιπής κατά μέγα τμήμα τῶν χειλέων, τῆς κοιλίας, τμήματα τῆς έτέρας τῶν λαβῶν και τήν βάση. Συμπεπληρωμένη διά γύψου. Πηλός έρυθρός. 'Επίχρισμα φωτεινότερας άποχρώσεως. Λαβαί ταινιοειδείς, ύπερψωμένοι. "Άνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

60. *Κύλιξ μόνωτος άνευ ποδός.* 'Αριθ. εύρ. Π 17 (Π ί ν. 16 δ). "Υψ. άνευ λαβῆς 0,077 μ., μετά λαβῆς 0,086 μ., διάμ. στομίου 0,116 μ. Συγκεκολλημένη έκ πολλῶν τεμαχίων. 'Ελλιπής σχεδόν κατά τὸ ἥμισυ. Συμπεπληρωμένη διά γύψου. 'Η βάση άποκεκρουμένη εις μικρόν τμήμα. Πηλός ύπέρυθρος. 'Επίχρισμα ὡχροκίτρινον. Λαβή ταινιοειδής έλαφρῶς ύπερψωμένη.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

61. *Κύλιξ δίωτος.* 'Αριθ. εύρ. Π 294 (Π ί ν. 16 ε). "Υψ. άγγείου συμπεπληρωμένου 0,14 μ., διάμ. στομίου συμπεπληρωμένου 0,145 μ. Σφζομένη κατά μικρόν τμήμα τῶν χειλέων, τῆς κοιλίας μετά τῆς λαβῆς (έξ θραύσματα συγκεκολλημένα) και συμπεπληρωμένη κατά τὸ λοιπόν διά γύψου. Πούς χαμηλός. Πηλός ύπέρυθρος. Λαβαί ταινιοειδείς.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Furumark, σ. 59, είκ. 16, τύπος 254.

62. Τμήμα ύπίποδος *κύλικος*, περιλαμβάνον τὸ κατώτερον τμήμα τῆς κοιλίας μετά τοϋ ποδός και τοϋ δίσκου τῆς βάσεως, άποκεκρουμένου κατά τήν περιφέρειαν. 'Αριθ. εύρ. Π 279 (Π ί ν. 17 ζ'). Μέγ. σφζ. ύψ. 0,085 μ. 'Η κάτω επιφάνεια τοϋ δίσκου τῆς βάσεως φέρει έν τῷ κέντρῳ κοιλότητα. Συγκεκολλημένον έκ δύο τεμαχίων. Πηλός ὡχροκίτρινος. 'Επίχρισμα τοϋ αϋτοϋ ὡς και ό πηλός χρώματος.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙΙ Α.

63. Τμήμα *κύλικος* άνευ ποδός, περιλαμβάνον τὸν δίσκον τῆς βάσεως μετά τοϋ κατωτάτου τῆς κοιλίας. 'Αριθ. εύρ. Π 280 (Π ί ν. 17 ε). Μέγ. σφζ. ύψος 0,057 μ. Συγκεκολλημένον έκ τεσσάρων τεμαχίων. Πηλός έρυθρωπός. 'Επίχρισμα φωτεινότερας άποχρώσεως. Βάσις κωνική. Κάτω επιφάνεια αϋτῆς έλαφρῶς κεκλιμένη πρὸς τὸ κέντρον, ένθα μεγάλη κοιλότης διαμ. 0,036 μ.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

64. *Κύλιξ δίωτος.* 'Αριθ. εύρ. Π 293 (Π ί ν. 17 α). 'Εκ τάφου Θ (Σ χ έ δ. 1, 18). "Υψ. 0,115 μ., διάμ. στομίου 0,125 μ. Συγκεκολλημένη έκ πολλῶν τεμαχίων. 'Ελλιπής εις μικρά τμήματα τῶν χειλέων και μέγα μέρος τῆς κοιλίας. Συμπεπληρωμένη διά γύψου. Πηλός ύπέρυθρος. 'Επίχρισμα ὡχροκίτρινον. Λαβαί ταινιοειδείς. Πούς χαμηλός. Κάτω επιφάνεια δίσκου βάσεως κεκλιμένη πρὸς τὸ κέντρον, ένθα χροανοειδής κοιλότης. 'Ιχνη καστανομέλανος χρώματος έσωτερικῶς και έξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ. Βλ. Blegen, Zygouries, πίν. 15. Furumark, ἔ.ά. σ. 56 κ.έ. είκ. 16, τύπος 254 και σ. 59, σημ. 8.

65. *Κύλιξ ύπίπους δίωτος.* 'Αριθ. εύρ. Π 4 (Π ί ν. 17 β). "Υψ. άνευ λαβῶν 0,165 μ.,

διάμ. στομίου 0,145 μ. Συγκεκολλημένη εκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής εἰς τμήματα τῶν χειλέων καὶ τῆς ἐτέρας τῶν λαβῶν, τῆς κοιλίας, ὡς καὶ εἰς τμήμα τοῦ δίσκου τῆς βάσεως. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ἐρυθρός. Ἐπίχρισμα ὑπέρυθρον. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια τοῦ δίσκου τῆς βάσεως κυρτή, ἡ κάτω κοίλη μετὰ βαθείας κοιλότητος ἐν τῷ κέντρῳ.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροῦ χρώματος. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν λαβῶν διαστήματα, ἀκανόνιστον φολιδωτὸν κόσμημα, εἰς τινὰ τμήματα μετατρέπομενον εἰς τεθλασμένην γραμμὴν. Ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἐπάλληλοι ταινίαι καὶ γραμμαί, ἐπὶ δὲ τοῦ δίσκου τῆς βάσεως ἐπάλληλοι ταινίαι. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὰ στενὰ χεῖλη ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ὡς καὶ ἡ ράχις τῶν λαβῶν.

Χρονολόγησις : YE III A. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 60, εἰκ. 16, τύπος 256.

66. *Κύλιξ ὑπίπους*. Ἄριθ. εὐρ. Π 54 (Π ἰ ν. 17 γ). Ὑψ. 0,125 μ., διάμ. στομίου 0,134 μ. Συγκεκολλημένη εκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής κατὰ μέγα μέρος τῆς κοιλίας καὶ τῶν χειλέων. Συμπεπληρωμένη διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένη κατὰ τὸν δίσκον τῆς βάσεως καὶ τμήματα τῶν χειλέων (ἡ ἐτέρα τῶν λαβῶν δὲν συνεπληρώθη). Πηλὸς ὑπέρυθρος. Λαβὴ ταινοειδής. Ἡ δισκοειδής βᾶσις ἐπίπεδος, φέρουσα κοιλότητα κατὰ τὸ κέντρον τῆς κάτω ἐπιφανείας αὐτῆς.

Χρονολόγησις : YE III A. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 99 (διὰ τὸ σχῆμα τῆς βάσεως) : πρβλ. καὶ Wace, Chamber Tombs, πίν. 39, 49.

67. Ποὺς *κύλικος* μετὰ τμήματος τῆς κοιλίας. Ἄριθ. εὐρ. Π 276 (Π ἰ ν. 17 δ). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,675 μ. Συγκεκολλημένος εκ δύο τεμαχίων. Δίσκος βάσεως ἀποκεκρουμένος. Ἡ κάτω ἐπιφάνεια τοῦ δίσκου τῆς βάσεως φέρει βαθεῖαν κοιλότητα ἐν τῷ κέντρῳ. Πηλὸς ἐρυθροπός. Ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τοῦ ἀγγείου, ὑπολείμματα ἐρυθροῦ ἢ ἐρυθροφαίου χρώματος, ποικίλλοντος ἕνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως.

Χρονολόγησις : YE I.

68. Τμήμα *κύλικος* ἄνευ ποδὸς περιλαμβάνον τὸ μέγιστον τῆς βάσεως καὶ ἐλάχιστον τοῦ κατωτάτου τῆς κοιλίας. Ἄριθ. εὐρ. Π 281 (Π ἰ ν. 17 ζ). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,045 μ. Πηλὸς φαιὸς φωτεινός, ἀκάθαρτος. Βᾶσις κωνική. Κάτω ἐπιφάνεια αὐτῆς κεκλιμένη πρὸς τὸ κέντρον, ἔνθα κοιλότης. Διάμ. 0,025 μ.

Χρονολόγησις : YE I.

69. Θραῦσμα *κύλικος* περιλαμβάνον τμήμα τοῦ ποδὸς καὶ τὸ κατώτατον τῆς κοιλίας. Ἄριθ. εὐρ. Π 282 (Π ἰ ν. 17 ζ). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,05 μ. Πηλὸς ἐρυθροπός.

Χρονολόγησις : YE III (;).

70. Δίσκος βάσεως ὑπίποδος (;) *κύλικος* μετὰ τοῦ κατωτάτου τμήματος τοῦ ποδός. Ἄριθ. εὐρ. Π 283 (Π ἰ ν. 17 ζ). Ἀποκεκρουμένος. Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,025 μ. Πηλὸς ἐρυθρός.

Χρονολόγησις : YE I - II.

71. Βᾶσις *κύλικος* ἄνευ ποδός μετὰ τοῦ κατωτάτου τῆς κοιλίας. Ἄριθ. εὐρ. Π 284 (Π ἰ ν. 18 α). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,03 μ., διάμ. βάσεως 0,052 μ. Ἀποκεκρουμένη κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς βάσεως. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα καστανόφαιον ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τοῦ σφζομένου τμήματος τοῦ ἀγγείου. Κάτω ἐπιφάνεια βάσεως χροανοειδής.

Χρονολόγησις : YE I.

72. Δίσκος βάσεως *κύλικος* μετὰ τοῦ κατωτάτου τμήματος τοῦ ποδός. Ἄριθ. εὐρ. Π 285 (Π ἰ ν. 18 α). Διάμ. δίσκου βάσεως 0,06 μ. Πηλὸς ὠχροκίτρινος.

Χρονολόγησις : YE III A - B.

73. Τμήμα βάσεως *κύλικος* άνευ ποδός μετά μέρος του κατωτάτου της κοιλίας. 'Αριθ. εδρ. Π 286 (Πί ν. 18 β). Μέγ. σφζ. ύψ. 0,03 μ. 'Αποκεκρουμένον. Πηλός έρυθρός άκάθατος. Κάτω άπιφάνεια βάσεως κοίλη.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

74. Τμήμα ύπίποδος *κύλικος* περιλαμβάνον τὸ κατώτατον της κοιλίας μετά τμήματος του ποδός. 'Αριθ. εδρ. Π 287 (Πί ν. 18 β). Μέγ. σφζ. ύψ. 0,065 μ. Πηλός ώχροκίτρινος. 'Επίχρισμα ύπόλευκον.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ Α - Β.

75. Πούς *κύλικος* μετά τμήματος της κοιλίας. 'Αριθ. εδρ. Π 69 (Πί ν. 18 δ). Μέγ. σφζ. ύψ. 0,13 μ. Συγκεκολλημένος εκ δύο τεμαχίων. Πηλός ύπερυθρος. 'Επίχρισμα ώχροκίτρινον. Πούς ύψηλός. 'Ο δίσκος της βάσεως έλαφρώς κυρτός κατά την άνω αὐτοῦ επιφάνειαν και κοίλος κατά την κάτω μετά βαθείας κοιλότητος εν τῷ κέντρῳ.

'Η διακόσμησις διά καστανοφαίου ή καστανεύθρου χρώματος, ποικίλλοντος ένεκα άνομοιομεροῦς όπτήσεως. 'Επί της κοιλίας σφζεται τμήμα ταινίας. 'Ετέρα ταινία κατά την μετάβασιν από της κοιλίας εις τὸν πόδα. 'Επί του ποδός, δύο παχειά ταινία και έτέρα πολὺ στενωτέρα κατά την μετάβασιν αὐτοῦ πρὸς τὸν δίσκον της βάσεως. Κατά την περιφέρειαν του δίσκου της βάσεως, έτέρα ταινία.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ Α. Βλ. Furumark, έ.ά. σ. 61, εικ. 17, τύπος 265.

76. Πέντε θραύσματα *κύλικος* συνανήκοντα και συγκολληθέντα. 'Αριθ. εδρ. Π 291 (Πί ν. 18 γ). Μέγ. σφζ. μήκος 0,12 μ. Περιλαμβάνουν τμήμα τῶν χειλέων μετά μιᾶς λαβῆς ταινιοειδοῦς και τμήματος της κοιλίας. Πηλός έρυθρωπός. 'Επί της έσωτερικῆς και έξωτερικῆς αὐτῶν επιφανείας ύπολείμματα καστανεύθρου χρώματος.

Χρονολόγησις ΥΕ ΙΙ Α (;).

77. Τέσσαρα θραύσματα εκ της κοιλίας *κύλικος*, συνανήκοντα και συγκολληθέντα. 'Αριθ. εδρ. Π 292 (Πί ν. 18 ε). 'Επί του ένός σφζεται τὸ κάτω άκρον λαβῆς. Μέγ. σφζ. ύψος 0,11 μ. Πηλός ύπερυθρος. 'Ιχνη καστανεύθρου χρώματος έσωτερικῶς και έξωτερικῶς τῶν όστράκων.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ Α (;).

78. 'Αρύταινα. 'Αριθ. εδρ. Π 37 (Πί ν. 19 δ). Πλησίον του τάφου ΙΔ (Σ χ έ δ. 1, 29). "Υψ. 0,02 μ., διάμ. στομίου 0,07 μ. 'Ελλιπής εις τμήματα τῶν χειλέων, συμπληρωμένων διά γύψου, και τμήμα της λαβῆς. Πηλός έρυθρωπός. 'Επίχρισμα καστανόφαιον. Χειροποίητος. Λαβή ταινιοειδής.

Χρονολόγησις : ΜΕ - ΥΕ Ι.

79. 'Αρύταινα. 'Αριθ. εδρ. Π 251 (Πί ν. 18 ζ'). 'Εκ τάφου Γ. Σ χ έ δ. 1, 2. "Υψ. άνευ λαβῆς 0,035 μ., μετά λαβῆς 0,07 μ., διάμ. στομίου 0,06 μ. 'Ακεραία. 'Αποκεκρουμένη εις μικρόν τμήμα του χείλους. Πηλός έρυθρός, άνωμάλου όπτήσεως. 'Επίχρισμα ύπόλευκον. Χειροποίητος. Λαβή ταινιοειδής.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

80. 'Αρύταινα. 'Αριθ. εδρ. Π 260 (Πί ν. 19 α) Παρεδόθη πρὸ της άνασκαφῆς του τύμβου (βλ. σ. 6, σημ. 2 και σ. 11). "Υψ. άνευ λαβῆς 0,024 μ., μετά λαβῆς 0,05 μ., διάμ. στομίου 0,065 μ. 'Ακεραία άλλ' άποκεκρουμένη κυρίως κατά τὰ χείλη. Πηλός έρυθρός. 'Επίχρισμα του αὐτοῦ ώς και ό πηλός χρώματος. Χειροποίητος. Λαβή ταινιοειδής.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

81. *Ἀρύταινα*. Ἀριθ. εὐρ. Π 41 (Πί ν. 19 β). Ἐκ τάφου ΣΤ' (Σχ έ δ. 1, 12). Ὑψ. ἄνευ λαβῆς 0,047 μ., μετὰ λαβῆς 0,10 μ., διάμ. στομίου 0,102 μ. Ἀκεραία. Συγκεκολλημένη μόνον κατὰ τὴν λαβὴν ἕκ τεσσάρων τεμαχίων. Πηλὸς ἐρυθρός. Ἐπίχρισμα ὑπόλευκον. Χειροποίητος. Λαβὴ ταινιοειδῆς, λίαν ὑπερυψωμένη.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

82. *Ἀρύταινα*. Ἀριθ. εὐρ. Π 32 (Πί ν. 19 γ). Ὑψ. ἄνευ λαβῆς 0,06 μ., μετὰ λαβῆς συμπληρωμένης 0,11 μ., διάμ. 0,09 μ. Συγκεκολλημένη ἕκ πέντε τεμαχίων. Ἐλλιπῆς κατὰ τὸ μέγιστον τῆς λαβῆς καὶ μικρὸν τμήμα τῆς κοιλίας. Συμπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ἐρυθρός, ἀκάθαρτος μετὰ μαρμαρυγίου. Χειροποίητος. Λαβὴ ταινιοειδῆς.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

83. *Ἀρύταινα*. Ἀριθ. εὐρ. Π 10 (Πί ν. 19 ε). Παρεδόθη πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου (βλ. σ. 6, σημ. 2 καὶ σ. 11) Ὑψ. ἄνευ λαβῆς 0,055 μ., διάμ. στομίου 0,108 μ. Συγκεκολλημένη ἕκ πέντε τεμαχίων. Ἐλλιπῆς κατὰ τὴν λαβὴν καὶ μέγα μέρος τῆς κοιλίας. Συμπληρωμένη διὰ γύψου. Πηλὸς ἀκάθαρτος φαιός. Χειροποίητος.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Βλ. Blegen, Korakou, σ. 19, εἰκ. 26.

84. *Μόνωτον ἀγγεῖον (ἀρύταινα)*. Ἀριθ. εὐρ. Π 43 (Πί ν. 19 ζ). Ἐκ τάφου Ι (Σχ έ δ. 1, 20). Ὑψ. ἄνευ λαβῆς 0,05 μ., μετὰ λαβῆς 0,07 μ., διάμ. στομίου 0,073 μ. Συγκεκολλημένον ἕκ δύο τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς τμήμα τῶν χειλέων μετὰ τῆς κοιλίας. Συμπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς φαιός, ἀκάθαρτος, ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Χειροποίητον, χονδροειδές, ἀκανονίστου σχήματος. Λαβὴ ταινιοειδῆς.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

85. *Ἀρύταινα (χειροποίητος)*. Ἀριθ. εὐρ. Π 47 (Πί ν. 19 ζ'). Ἐκ τάφου Η (Σχ έ δ. 1, 15). Ὑψ. 0,065 μ. ἄνευ λαβῆς, μετὰ λαβῆς 0,125 μ., διάμ. στομίου 0,098 μ. Ἀκεραία. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Λαβὴ ταινιοειδῆς, κατακόρυφος καὶ λίαν ὑπερυψωμένη, φέρουσα κατὰ μήκος τῆς ράχεως αὐτῆς εὐρεῖαν ἀβαθῆ αὐλακα. Κοιλία βαθεῖα. Ἴχνη καστανοφαίου χρώματος ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι (;). Πρβλ. Blegen, Zygouries, σ. 142, εἰκ. 133.

86. *Ἀμφορεύς*. Ἀριθ. εὐρ. Π 42 (Πί ν. 20 α). Ἐκ τάφου ΙΓ (Σχ έ δ. 1, 24). Ὑψ. 0,187 μ., διάμ. στομ. 0,105 μ. Ἀκέραιος. Συγκεκολλημένος ἕκ δύο μικρῶν τεμαχίων κατὰ τὰ χεῖλη. Ἀποκεκρουμένος κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν χειλέων, πλὴν μικροῦ τμήματος, καὶ τμήματα τῆς κοιλίας. Πηλὸς ἐρυθρόφαιος. Ἐπίχρισμα φαιόν. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς, ὀριζόντιοι κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας. Ὀλίγον κάτωθεν τοῦ λαιμοῦ ἐπὶ ἑκατέρας τῶν ὀψεων, ἀνά ἓν οὖς πλαστικῶς δεδηλωμένον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῶν χειλέων αὐλαξ. Κοιλία σφαιρική, πεπιεσμένη - κωνική.

Ἡ διακόσμησις διὰ λευκοῦ ἀμαυροχρώμου χρώματος. Περὶ τὴν βάσιν τοῦ λαιμοῦ ταινία, κάτωθεν τῆς ὁποίας δύο ἐπάλληλοι σειραὶ ἐξ ὁμάδων ὁμοκέντρων τόξων, ἑκάστης σειρᾶς ὀριζομένης κάτωθεν ὑπὸ διπλῆς ταινίας.

Χρονολόγησις : ΜΕ. Πρβλ. ἀγγεῖον παρεμφεροῦς σχήματος καὶ διακοσμῆσεως : Karo, Schachtgräber, πίν. 172, ἀριθ. 858.

87. *Δίωτον ἀγγεῖον* Ἀριθ. εὐρ. Π 36 (Πί ν. 20 δ). Ἐκ τάφου ΙΔ (Σχ έ δ. 1, 26) : Ὑψ. 0,12 μ., διάμ. στομίου 0,077 μ. Συγκεκολλημένον ἕκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς εἰς μέγα τμήμα τοῦ λαιμοῦ, τμήμα τῆς μιᾶς τῶν λαβῶν καὶ τμήματα τῆς κοιλίας. Πηλὸς ὑποκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλὸς χρώματος. Λαβαὶ ταινιοειδεῖς κατακόρυφοι. Κοιλία πεπιεσμένη ὠσειδῆς - κωνική. Τοιχώματα λαιμοῦ σχεδὸν κατακόρυφα. Ἄνευ χειλέων.

Διακόσμησις : ὑπολείμματα φαιῶν ταινιῶν.

Χρονολόγησις : ΜΕ - ΥΕ Ι.

88. *Ἀμφορεύς*. Ἀριθ. εὐρ. Π 53 (Πί ν. 20 β). Ὑψ. 0,45 μ., διάμ. κοιλίας 0,40 μ., διάμ. στομίου 0,14 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής εἰς τμήματα τοῦ λαιμοῦ, τῆς κοιλίας, τμήμα τῆς ἐτέρας τῶν λαβῶν καὶ τῆς βάσεως. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα ὑποκίτρινον. Λαβαὶ δακτυλιοειδεῖς, ὀριζόντιοι κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας. Παρὰ τὴν βάσιν τῶν σκελῶν ἐκάστης λαβῆς ὀπή. Κοιλία ὠσειδῆς.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Παχεῖα ταινία τοῦ χρώματος τούτου περιβάλλει τὴν βάσιν τοῦ λαιμοῦ καὶ ὁμοία παράλληλος πρὸς αὐτὴν τὸ κάτωθεν τῶν λαβῶν τμήμα τῆς κοιλίας. Αἱ δύο αὗται ταινίαι συνδέονται δι' ἐτέρων κατακορύφων ταινιῶν, διατεταγμένων εἰς ἕξ ομάδας ἀνά τρεῖς, σχηματιζομένων οὕτω τριῶν τριγύφων καὶ δύο μετοπῶν ἐφ' ἐκάστης πλευρᾶς. Τὸ παρὰ τὴν βάσιν τμήμα τῆς κοιλίας, καλύπτεται ὁμοίως διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος, ἐξιτήλου.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι. Ὁ τύπος καὶ ἡ διακόσμησις τοῦ ἀγγείου ἀνάγονται εἰς πρότυπα τῆς ΜΕ ἐποχῆς : Βλ. ΑΕ 1910, σ. 231, εἰκ. 22. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 24 καὶ 89.

89. *Δίωτον ἀγγεῖον*. Ἀριθ. εὐρ. Π 34 (Πί ν. 20 γ). Ὑψ. 0,149 μ., διάμ. στομίου συμπληρωμένου 0,088 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὲς κατὰ μέγα τμήμα τοῦ λαιμοῦ, τμήμα τῆς βάσεως, ὡς καὶ μικρὰ τμήματα τῆς κοιλίας. Συμπληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπόλευκος. Λαβαὶ ταιnioειδεῖς, κατακόρυφοι. Λαιμὸς ἄνευ χειλέων. Τοιχώματα λαιμοῦ σχεδὸν κατακόρυφα.

Ἄνευ διακοσμῆσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι - ΙΙ.

90. *Ἀμφορεύς*. Ἀριθ. εὐρ. Π 46 (Πί ν. 20 ε). Ὑψ. 0,195 μ., διάμ. στομίου 0,095 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής εἰς τμήματα τοῦ λαιμοῦ, τῶν λαβῶν καὶ τῆς κοιλίας. Πηλὸς κίτρινος. Λαβαὶ ταιnioειδεῖς κατακόρυφοι. Κοιλία ὠσειδῆς.

Διακόσμησις : Ἴχνη καστανοφαίου χρώματος ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ καὶ τῶν χειλέων, ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν λαβῶν καὶ ἐπὶ τῆς κοιλίας.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ Α - Β.

91. *Ἀμφορεύς*. Ἀριθ. εὐρ. Π 77 (Πί ν. 21 α). Ὑψ. 0,231 μ., διάμ. στομίου 0,12 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής εἰς μέγα τμήμα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων, καθὼς καὶ εἰς τμήματα τῆς κοιλίας καὶ τῆς βάσεως. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα φωτεινότερας ἀποχρώσεως Λαβαὶ ὀριζόντιοι, δακτυλιοειδεῖς. Παρὰ τὴν βάσιν τῶν σκελῶν ἐκάστης λαβῆς διαμπερῆς ὀπή. Κοιλία ὠσειδῆς ἐλαφρῶς πεπιεσμένη.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανομέλανος χρώματος. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν λαβῶν διαστήματα κατακόρυφοι παχεῖαι γραμμαὶ, ἀκανονίστου ὕψους, ἐκφυόμεναι κάτωθεν ἐκ ταινίας. Ἐπὶ τοῦ παρὰ τὴν βάσιν τμήματος τῆς κοιλίας, τριπλῆ ταινία. Ἐπὶ τῶν λαβῶν ἐγκάρσιαι παχεῖαι γραμμαὶ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται ὁ λαιμὸς μετὰ τῶν χειλέων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, μετὰ μικροῦ τμήματος τῶν ὤμων.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ Α - Β (;).

92. *Ἀμφορεύς*. Ἀριθ. εὐρ. Π 66 (Πί ν. 21 β). Ὑψ. 0,156 μ., διάμ. στομίου 0,097 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής εἰς μικρὰ τμήματα τοῦ λαιμοῦ καὶ τῶν χειλέων, τμήματα τῆς κοιλίας καὶ καθ' ὅλην τὴν βάσιν. Συμπληρωμένος διὰ γύψου.

Πηλός υπέρυθρος. Λαβαί κατακόρυφοι ταινιοειδείς. Κοιλία ώσειδής. Έφ' ὄλης τῆς ἐπιφανείας ὑπολείμματα μελανοφαίου χρώματος.

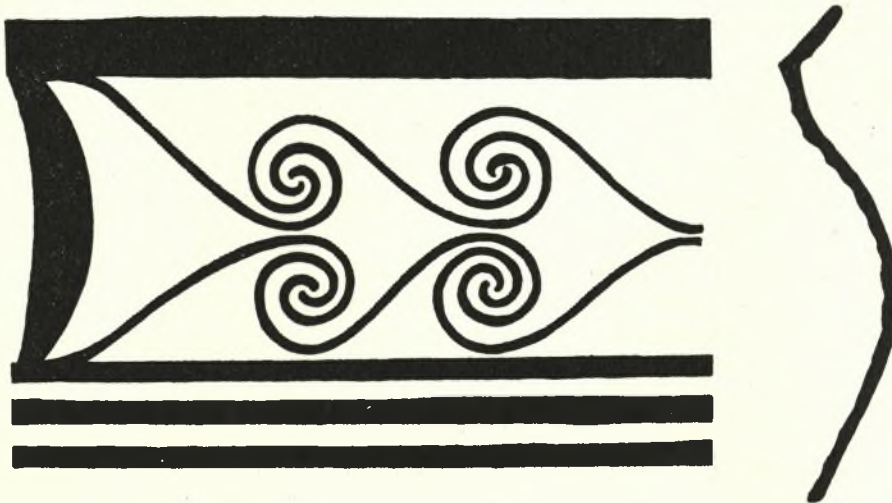
Χρονολόγησις : ΥΕ III Β.

93. Πίθος. Ἀριθ. εὐρ. Π 64 (Πί ν. 21 γ). Ὑψ. 0,50 μ., διάμ. στομίου 0,325 μ. Ἐλλιπής κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου καὶ μικρὸν τμήμα τοῦ κακῶς διατηρουμένου ἐτέρου ἡμίσεος. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Χειροποίητος, ἀμελοῦς κατασκευῆς. Πηλός ἐρυθρός, χονδρόκοκκος, ἀκάθαρτος, κακῆς ὀπτήσεως. Λαβαί ὀριζόντιοι, δακτυλιοειδείς κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας. Κοιλία ὡσειδής.

Ἄνευ διακοσμῆσεως.

Χρονολόγησις : ΜΕ - ΥΕ I. Πρβλ. Blegen, Korakou, σ. 32, εἰκ. 46 καὶ Goldmann, Eutresis, σ. 176, εἰκ. 244, 1.

94. Κρατῆρ. Ἀριθ. εὐρ. Π 1 (Πί ν. 21 δ καὶ Σχέδ. 2). Ὑψ. 0,34 μ., διάμ. στο-

Σχέδ. 2. Τὸ κόσμημα τοῦ κρατήρος τοῦ Πί ν. 21 δ

μίου 0,355 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπής εἰς τμήματα τῶν χειλέων καὶ τῆς κοιλίας. Συμπληρωμένος διὰ γύψου. Πηλός ὑποκίτρινος. Ἐπίχρισμα τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πηλός χρώματος. Λαβαί ταινιοειδείς.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τῆς κοιλίας ὑπολείμματα διακοσμητικῆς ζώνης ἐκ δύο σειρῶν τρεχούσης σπείρας, σχηματιζουσῶν ἐσχηματοποιημένα φύλλα κισσοῦ, ἀνά πέντε ἐφ' ἐκάστης πλευρᾶς. Κάτωθεν τῆς διακοσμητικῆς ταύτης ζώνης τριπλῆ ταινία. Ὑπολείμματα τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος ἐπὶ τῶν χειλέων ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ράχεως τῶν λαβῶν, ἐφ' ὧν ἀνά δύο κατὰ μῆκος ταινίαι, συνδεόμεναι κατὰ διαστήματα διὰ τριῶν ἐτέρων λοξῶν ἐπὶ τῆς μιᾶς, καὶ ὀριζοντίων ἐπὶ τῆς ἐτέρας. Ἐπὶ τοῦ κάτωθεν ἐκάστης λαβῆς τμήματος τῆς κοιλίας, πεταλοειδής ταινία. Ὑπολείμματα ζώνης ἄνωθεν τῆς δισκοειδοῦς βάσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ III Α - Β. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 23, εἰκ. 4, τύπος 8 (διὰ τὸ σχῆμα) καὶ σ. 357, εἰκ. 60, ἀριθ. 46, σχέδ. 38 (διὰ τὸ κόσμημα).

95. Ρυτόν. Ἀριθ. εὐρ. Π 70 (Πί ν. 22 α). Ἐκ τάφου IB (Σχέδ. 1, 22α). Ὑψ. 0,248 μ., διάμ. στομίου 0,105 μ. Συγκεκολλημένον ἐξ ἐξ τεμαχίων κατὰ τὸ ἀνώτερον

τμήμα. Ἐλλιπές κατά τὸ ἄκρον τῆς ἐκροῆς καὶ τὴν λαβὴν καὶ μικρὸν τμήμα τοῦ χείλους. Συμπεληρωμένον διὰ γύψου. Πηλὸς ὑπέρυθρος, Ἐπίχρισμα ὠχροκίτρινον.

Ἡ διακόσμησις διὰ ἐρυθροφαίου ἢ καστανοφαίου χρώματος, ποικίλλοντος ἕνεκα ἀνομοιομεροῦς ὀπτήσεως. Ἡ διακόσμησις ἐξ ἐξ παχειῶν ταινιῶν κατανεμημένων κατὰ διαστήματα, τῶν ἐνδιαμέσων κενῶν πληρουμένων δι' ἐπαλλήλων γραμμῶν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτονται τὰ χεῖλη ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ὡς καὶ τὸ κατώτατον τμήμα τοῦ ἀγγείου.

Χρονολόγησις : ΥΕ III A. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 71 κ.ἐ. καὶ 93, τύπος 199 καὶ 238.

96. Ὑδρία. Ἀριθ. εὐρ. Π 76 (Π ί ν. 22 β). Ὑψ. 0,223 μ., διάμ. στομίου 0,074 μ. Συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς εἰς τμήματα τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς κοιλίας. Συμπεληρωμένη διὰ γύψου. Εἰς τινὰ τμήματα ἀποκεκρουμένη. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Ἐπίχρισμα ὑποκίτρινον. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς. Κοιλία πεπιεσμένη ὠσειδῆς. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ εἰς τὴν κοιλίαν δηλοῦται διὰ δακτυλοειδοῦς ἐξάρσεως. Ἐν τῷ μέσῳ καὶ κατὰ μῆκος τῆς κατακορύφου λαβῆς αὐλαξ. Βάσις δισκοειδῆς. Χεῖλη παχέα. Ἄνω ἐπιφάνεια χειλέων πεπλατυσμένη ὀριζόντιος.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοφαίου χρώματος. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου καὶ κατωτέρου τμήματος τοῦ λαιμοῦ, ἀνὰ μία παχεῖα ταινία καὶ ἐπὶ τῆς κοιλίας τέσσαρες, ἀνὰ δύο ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τῶν λαβῶν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται ἡ ἄνω ἐπιφάνεια τῶν χειλέων, ὡς καὶ ἡ ράχις τῶν λαβῶν.

Χρονολόγησις : ΥΕ III B. Βλ. Furumark, ἔ.ἀ. σ. 35, εἰκ. 7, τύπος 109.

97. Δίωτον ἀγγεῖον. Ἀριθ. εὐρ. Π 16 (Π ί ν. 22 γ). Ὑψ. 0,085 μ., διάμ. στομίου 0,063 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πέντε τεμαχίων. Ἐλλιπὴς εἰς τμήματα τοῦ λαιμοῦ μετὰ τῶν χειλέων, τῆς κοιλίας καὶ τὴν ἑτέραν τῶν λαβῶν. Συμπεληρωμένον διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένον κατὰ τὰ χεῖλη καὶ τὴν βάσιν. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανοῦ χρώματος καλύπτοντος ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἀγγείου ἐξωτερικῶς, ὡς καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τῶν χειλέων. Ἐπὶ τῶν ὤμων κόσμημα ἐξίτηλον ἐπιθέτου ὑπολεύκου χρώματος, ἐκ σειρᾶς ἑλλειψοειδῶν κύκλων, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων στιγμῇ. Ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τοῦ κοσμήματος τούτου λεπτὴ ταινία τοῦ αὐτοῦ χρώματος.

Χρονολόγησις : ΜΕ - ΥΕ I.

98. Δίωτον τριποδικὸν ἀγγεῖον. Ἀριθ. εὐρ. Π 259 (Π ί ν. 22 δ). Παρεδόθη πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ τύμβου (βλ. σ. 6, σημ. 2 καὶ σ. 11). Ὑψ. 0,065 μ., διάμ. στομίου 0,045 μ. Ἀκέραιον. Ἀποκεκρουμένον εἰς τμήματα τῶν χειλέων καὶ τοὺς πόδας. Πηλὸς ὑπέρυθρος. Ἐπίχρισμα ὑπόλευκον. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς ὀριζόντιοι κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας. Κοιλία ἀμφικωνικὴ ἀκανόνιστος. Πέριξ τῆς βάσεως τριγωνικῶς διατεταγμένα τρία ζεύγη ποδῶν, σφροζομένων κατὰ τὸ ἀνώτερον αὐτῶν τμήμα.

Χρονολόγησις : ΥΕ I.

99. Δίωτον ἀγγεῖον. Ἀριθ. εὐρ. Π 56 (Π ί ν. 22 ε). Ὑψ. 0,07 μ., διάμ. στομίου 0,048 μ. Συγκεκολλημένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς κατὰ τὴν ἑτέραν τῶν λαβῶν καὶ κατὰ μέγα τμήμα τῆς κοιλίας μετὰ τῆς βάσεως. Πηλὸς ἐρυθρός. Λαβαὶ δακτυλοειδεῖς ὀριζόντιοι κατὰ τὴν μεγίστην διάμετρον τῆς κοιλίας. Κοιλία ἀμφικωνικὴ.

Ἄνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ I. Ἐπιβίωσις ΜΕ τύπου.

100. *Δίωτον άγγειον*. Άριθ. εύρ. Π 13 (Π ί ν. 22 ζ'). Ύψ. 0,075 μ., διάμ. στομίου 0,034 μ. Συγκεκολλημένον έκ τριών τεμαχίων. Έλλιπές εις μέγα μέρος τών χειλέων και ελάχιστον τής κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διά γύψου. Πηλός έρυθρός. Κοιλία ώσειδής πεπιεσμένη. Λαβαί δακτυλιοειδείς όριζόντιοι.

*Άνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ Α (;)

101. *Δίωτον άγγειον χυτροειδές*. Άριθ. εύρ. Π 30 (Π ί ν. 23 α). Ύψ. 0,06 μ., διάμ. στομίου 0,048 μ. Άκέραιον. Άποκεκρουμένον κατά τά χείλη. Πηλός έρυθρός ακάθατος. Λαβαί ταινιοειδείς κατακόρυφοι. Κοιλία σφαιρική.

*Άνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ Α (;)

102. *Μόνωτον σκυφοειδές άγγειον*. Άριθ. εύρ. Π 19 (Π ί ν. 23 β). Έκ τάφου Ε (Σ χ έ δ. 1, 10). Ύψ. άνευ λαβής 0,053 μ., διάμ. στομίου 0,093 μ. Έλλιπές μόνον κατά τήν λαβήν, συμπεπληρωμένην διά γύψου και δύο μικρά τμήματα τών χειλέων. Άποκεκρουμένον εις τι τμήμα τών τοιχωμάτων. Πηλός ώχροκίτρινος. Επίχρισμα έξωτερικώς και έσωτερικώς, ούχι καλώς διατηρούμενον, έρυθρού ή καστανοφαίου χρώματος, ποικίλλοντος ένεκα άνομοιομεροϋς όπτήσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι (;). Περί τής προελεύσεως του σχήματος του άγγείου έκ Κρήτης, βλ. Bosanquet, Palaikastro, σ. 61, εικ. 49 και σ. 35, εικ. 68.

103. *Μικρόν χυτροειδές άωτον άγγειον*. Άριθ. εύρ. Π 258 (Π ί ν. 23 γ). Ύψ. 0,033 μ., διάμ. στομίου 0,052 μ. Συγκεκολλημένον έκ τεσσάρων τεμαχίων. Έλλιπές εις τμήμα τών χειλέων και τής κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διά γύψου. Άποκεκρουμένον εις τμήματα τών χειλέων και τής κοιλίας. Πηλός έρυθρός, ακάθατος. Χειροποίητον.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι (;)

104. *Κύαθος*. Άριθ. εύρ. Π 253 (Π ί ν. 23 ζ'). Ύψ. 0,027 μ., διάμ. στομίου 0,08 μ. Συγκεκολλημένος έκ δύο τεμαχίων. Έλλιπής κατά τήν λαβήν και μέγα μέρος τών χειλέων μετά τής κοιλίας. Συμπεπληρωμένος διά γύψου. Άποκεκρουμένος εις τμήματα τής βάσεως. Πηλός ώχροκίτρινος. Κάτω επιφάνεια βάσεως σχεδόν χοανοειδής. Η έσωτερική και ή έξωτερική επιφάνεια καλύπτονται διά μέλανος χρώματος. Τοπικού έργαστηρίου.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ Α. βλ. Furumark, ξ.ά. σ. 53, εικ. 15, τύπος 238.

105. *Κύαθος*. Άριθ. εύρ. Π 31 (Π ί ν. 23 ε). Ύψ. 0,04 μ., διάμ. στομίου 0,094 μ. Συγκεκολλημένος έκ τεσσάρων τεμαχίων. Έλλιπής κατά μέγα μέρος τών τοιχωμάτων. Συμπεπληρωμένος διά γύψου. Πηλός έρυθρός. Άνευ χειλέων. Λαβή δέν σφίζεται. Άνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : ΥΕ ΙΙ Α - Β. Πρβλ. Blegen, Korakou, σ. 59, εικ. 81 (ΥΕ ΙΙ) και Zygouries, σ. 88, εικ. 75 άριθ. 398 (ΠΕ) του ίδιου, Prosymna ΙΙ, πίν. 35, εικ. 166, άριθ. 1138 (ΥΕ). Goldmann, Eutresis, σ. 152, εικ. 209 (ΜΕ). ΒСН 78 (1954), σ. 176, εικ. 31 (ΠΕ).

106. *Θήλαστρον*. Άριθ. εύρ. Π 39 (Π ί ν. 23 δ). Ύψ. άγγείου συμπεπληρωμένου άνευ λαβής 0,081 μ. Συγκεκολλημένον έκ τεσσάρων τεμαχίων. Έλλιπές εις τμήμα του λαιμού μετά τών χειλέων, τήν λαβήν, τó μέγιστον τής προχοής και μικρά μέρη τής κοιλίας. Συμπεπληρωμένον διά γύψου. Άποκεκρουμένον εις τμήματα τής κοιλίας και τμήμα τής βάσεως. Πηλός υπέρυθρος. Επίχρισμα καστανέρυθρον. Κοιλία ώσειδής - άμφικωνική.

Χρονολόγησις : ΥΕ Π Α - Β. Πρβλ. Wace, Chamber Tombs, πίν. 52, 13. Furumark, ξ.ά. σ. 30, είκ. 5, τύπος 159.

107. Ψευδόστομος ἀμφορεύς. Ἄριθ. εὐρ. Π 296 (Π ί ν. 23 η). Ὑψ. ἀγγείου συμπληρωμένου 0,107 μ. Σφάζεται μόνον κατὰ μικρὸν τμήμα τῆς ἐτέρας τῶν λαβῶν, εἰς τμήματα τῆς κοιλίας καὶ τὴν βάσιν (συνολικῶς πέντε τεμάχια). Συμπληρωμένος κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος διὰ γύψου. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Κοιλία σφαιρική. Βάσις δακτυλιοειδής.

Ἡ διακόσμησις δι' ἐρυθροφαίου χρώματος. Περὶ τὸ μέσον τῆς κοιλίας τρεῖς ἐπάλληλοι γραμμαὶ πλαισιούμεναι ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὑπὸ ταινίας. Ἡ αὐτὴ διακόσμησις ἐπὶ τοῦ κατωτάτου παρὰ τὴν βάσιν τμήματος τῆς κοιλίας. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος καλύπτεται ἡ λαβὴ καὶ ὁ δακτύλιος τῆς βάσεως ἐξωτερικῶς.

Χρονολόγησις : ΥΕ Π Β.

108. Σκόφος. Ἄριθ. εὐρ. Π 6 (Π ί ν. 23 ζ). Ὑψ. (ἀγγείου συμπληρωμένου) 0,115 μ., διάμ. στομίου 0,150 μ. Συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἐλλιπὴς κατὰ τὸ μέγιστον τμήμα τῶν χειλέων καὶ τῆς κοιλίας, ὡς καὶ τὴν ἐτέραν τῶν λαβῶν. Συμπληρωμένος διὰ γύψου. Ἀποκεκρουμένος εἰς τμήματα τῆς λαβῆς, τῆς κοιλίας καὶ τῆς βάσεως. Πηλὸς ὠχροκίτρινος. Λαβαὶ καὶ βάσις δακτυλιοειδεῖς. Ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς ὑπολείμματα καστανοφαίου ἐπιχρίσματος.

Χρονολόγησις : ΥΕ Π Β.

109. Δύο θραύσματα κεράμων. Ἄριθ. εὐρ. Π 407 (Π ί ν. 25 α). Ἐκ τάφου ΙΑ (Σχέδ. 1, 27). Πηλὸς χονδρόκοκκος α. ἐρυθρὸς β. ἐρυθρόφαιος.

Χρονολόγησις : ΥΕ Ι.

110. Βάσις ἀγγείου μετὰ μικροῦ τμήματος τῆς κοιλίας. Ἄριθ. εὐρ. Π 288 (Π ί ν. 25 α). Διάμ. βάσεως 0,084 μ. Πηλὸς ἐρυθρόφαιος, ἀκάθατος, χονδρόκοκκος.

Χρονολόγησις : ΜΕ.

111. Βάσις ἀγγείου μετὰ μικροῦ τμήματος τῆς κοιλίας. Ἄριθ. εὐρ. Π 289 (Π ί ν. 25 α). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,045 μ., διάμ. βάσεως 0,05 μ. Πηλὸς ἐρυθρόφαιος, χονδρόκοκκος, ἀκάθατος.

Χρονολόγησις : ΜΕ.

112. Θραύσμα ἐκ τοῦ ἀνωτέρου τμήματος κόλλικος, μετὰ λαβῆς. Ἄριθ. εὐρ. Π 290 (Π ί ν. 25 α). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,09 μ. Μέγ. σφζ. μήκ. 0,13 μ. Πηλὸς ἐρυθροφαίου χρώματος, χονδρόκοκκος, ἀκάθατος. Γωνιώδης θλάσις, ὀλίγον κάτωθεν τῆς λαβῆς.

Χρονολόγησις : ΜΕ.

Τὰ ὑπ' ἀριθ. κατ. 110 - 112 προέρχονται ἐκ τοῦ ὑπερθεν τοῦ τύμβου λόφου Κλειδί (βλ. πρόσθεν σ. 7).

113. Θραύσμα ἐκ τῆς κοιλίας χειροποιήτου ἀγγείου μετὰ τμήματος τῶν χειλέων καὶ τῆς λαβῆς. Ἄριθ. εὐρ. Π 403 (Π ί ν. 24 α). Μέγ. σφζ. ὕψ. 0,086 μ. Πηλὸς ἐρυθρὸς χονδρόκοκκος.

Ἡ διακόσμησις διὰ καστανεύθρου χρώματος. Διὰ τοῦ χρώματος τούτου καλύπτονται τὰ χεῖλη ἐξωτερικῶς καὶ τμήμα περὶ τὴν λαβὴν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῶν χειλέων κατὰ διαστήματα « πινελιές » τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρώματος. Κάτωθεν τῆς λαβῆς τμήμα ταινίας καὶ δεξιὰ αὐτῆς τμήμα παχείας τεθλασμένης γραμμῆς. Τμήμα ταινίας σφάζεται καὶ ἐσωτερικῶς τοῦ ἀγγείου.

Χρονολόγησις : Ὑστέρα ΜΕ ἐποχή.

114. Δεκατρία θραύσματα ἐκ μεγάλων ἀγγείων, φέροντα ἀμαυρόχρωμον διακόσμη-

σιν ἐκ ταινιδῶν καστανοφαίου χρώματος. Ἄριθ. εὐρ. Π 404 (Π ί ν. 24 α). Πηλὸς ἐρυθρός, ἐρυθρωπὸς ἢ ὠχροκίτρινος.

Χρονολόγησις : Ὑστέρα ΜΕ ἐποχή.

115. Ἐνδεκα θραύσματα ἀνήκοντα εἰς λαβὰς κατὰ τὸ πλεῖστον μεγάλων χειροποιήτων ἀγγείων. Ἄριθ. εὐρ. Π 405 (Π ί ν. 24 β). Πηλὸς ἐρυθρωπὸς, τῶν πλείστων χονδρόκοκκος καὶ ἀκάθαρτος. Ἐπ' αὐτῶν οὐδὲν ἴχνος διακοσμήσεως σφύζεται.

Χρονολόγησις : Ὑστέρα ΜΕ ἐποχή.

116. Δεκατρία ὄστρακα μεγάλων χειροποιήτων ἀγγείων. Ἄριθ. εὐρ. Π 406 (Π ί ν. 24 γ). Πηλὸς χονδρόκοκκος, ἐρυθρωπὸς, φαιὸς ἢ ὠχροκίτρινος. Ἄνευ διακοσμήσεως.

Χρονολόγησις : Ὑστέρα ΜΕ ἐποχή.

117. Ἐπτὰ ὄστρακα φέροντα διακόσμησιν ἐξ ἐγχαράκτων γραμμῶν. Ἄριθ. εὐρ. Π 408 (Π ί ν. 24 δ). Πηλὸς χονδρόκοκκος, ἀκάθαρτος, ἐρυθρόφαιος, ἐρυθρὸς ἢ φαιὸς.

Χρονολόγησις : Ὑστέρα ΜΕ ἐποχή.

118. Κιβώτιον περιέχον ὄστρακα ΜΕ καὶ Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς. Ἄριθ. εὐρ. Π 266.

119. Τρεῖς σφόνδυλοι ἐκ πηλοῦ. Ἄριθ. εὐρ. Π 409 (Π ί ν. 25 β) : α. Σφόνδυλος ἀκανονίστου σχήματος. Ἐκ τάφου Δ (Σ χ έ δ. 1,7). Ὑψ. 0,024 μ. Πηλὸς ἀκάθαρτος ἐρυθρόφαιος. Ἐπίχρισμα μέλανος χρώματος. Χρονολόγησις : ΥΕ I.

β. Σφόνδυλος κωνικοῦ σχήματος. Ἐκ τάφου Ε (Σ χ έ δ. 1,11). Ὑψ. 0,018 μ. Πηλὸς μελανοφαίου χρώματος. Χρονολόγησις : ΥΕ I.

γ. Σφόνδυλος εἰς σχῆμα κολούρου κώνου. Ἐκ τάφου Ε (Σ χ έ δ. 1,11). Ὑψ. 0,04 μ. Πηλὸς ἀκάθαρτος, ἐρυθροῦ χρώματος. Χρονολόγησις : ΥΕ I.

120. Σφόνδυλος ἐκ στεατίτου. Ἄριθ. εὐρ. Α 28 (Π ί ν. 25 β). Ἐκ τάφου Ζ (Σ χ έ δ. 1,13). Ὑψ. 0,016 μ. Κωνικοῦ σχήματος.

Χρονολόγησις : ΥΕ III Α - Β.

121. Τεμάχιον λαβῆς χαλκοῦ *μαχαιριδίου* μετὰ τριῶν ἤλων. Ἄριθ. εὐρ. Μ 100 (Π ί ν. 25 γ). Ἐκ τάφου Δ (Σ χ έ δ. 1,8). Μέγ. σφζ. μῆκ. 0,031 μ., μέγ. σφζ. πλ. 0,02 μ. Χρονολόγησις : ΥΕ I (;).

Ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν πολυαρίθμων ἀγγείων καὶ ὄστράκων τοῦ τύμβου, προκύπτει ὅτι ταῦτα ἀντιπροσωπεύουν ἀδιαλείπτως ὅλας τὰς φάσεις ἐξελίξεως τῆς ἀγγειοπλαστικῆς καὶ ἀγγειογραφίας ἀπὸ τῆς ὑστερας μεσοελλαδικῆς μέχρι καὶ τῆς ὑστερας μυκηναϊκῆς ἐποχῆς.

Ἐκ τῶν μεσοελλαδικῶν ἀγγείων ἢ ὄστράκων, ἀμαυροχρώμου ἢ ἐγχαράκτου διακοσμήσεως (ἀριθ. κατ. 86, 1,2, 113 - 117), τινὰ καταλέγονται μεταξὺ τῶν ἀρίστων δειγμάτων τῆς μεσοελλαδικῆς κεραμικῆς.

Μεταξὺ τῶν ἀγγείων ἐξ ἄλλου τῆς μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ ὑπεροχὴ εἰς ποσότητα ἐκείνων τῆς παλαιότερας περιόδου (ΥΕ I - II), ἀποτελούντων περίπου τὸ ἥμισυ τοῦ συνόλου τῶν ἀγγείων τοῦ τύμβου, ὁμοίως δὲ εἰς ποιότητα, τῶν πλείστων ἀρίστης τέχνης, τινῶν μάλιστα ἐκ τῶν ὠραιότερων τῆς περιόδου ταύτης (π.χ. τὰ ὑπ' ἀριθ. κατ. 3, 16, 4 κ.ἄ.) ἀντιθέτως, τὰ ἀγγεῖα τῆς ὑστερας περιόδου (ΥΕ III Α - Β) εἶναι μετρίως ποιότητος, πολλὰ δὲ καὶ παρημελημένης ἐργασίας.

Ἄξιον προσοχῆς εἶναι ὅτι ἐκ τῶν ἀγγείων τοῦ τύμβου τῆς μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, οὐδὲν δύναται μετὰ βεβαιότητος νὰ χρονολογηθῇ εἰς τὴν ὑστάτην αὐτῆς φάσιν (ΥΕ III

Γ), με την έναρξιν τῆς ὁποίας— ἢ τὸ τέλος τῆς προηγουμένης (ΥΕ III Β) — περατοῦται, ὡς φαίνεται, ἡ ἱστορία τοῦ τύμβου.

Ἡ ἀρίστη ποιότης τῶν ἀγγείων τῆς μεσοελλαδικῆς καὶ τῶν παλαιότερων φάσεων τῆς μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, ἐξ ὧν τινα ἐντοπίας παραγωγῆς, προδίδει, ἄγνωστον μέχρι σήμερον, ἀνθησιν πολιτισμοῦ κατὰ τὰς περιόδους ταύτας εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Σαμικοῦ, ἀντίστοιχον πρὸς τὴν ἀνθησιν τῆς περιοχῆς τῆς Πυλίας, καταδειχθεῖσαν διὰ τῶν αὐτόθι ἐλληνοαμερικανικῶν ἀνασκαφῶν κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας.

Τέλος, ἡ ὑπαρξίς ἐντὸς τοῦ τύμβου, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀγγείων μεσοελλαδικῆς ἐποχῆς, ἴκανοῦ ἀριθμοῦ ἐτέρων ἀνηκόντων εἰς τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς μεσοελλαδικῆς εἰς τὴν ὑστεροελλαδικὴν ἐποχὴν (ἀριθ. κατ. 3, 10, 11, 42, 57, 78, 87, 93, 97) πρὸς δὲ ἐτέρων μυκηναϊκῶν ἀποτελούντων σαφῆ ἐπιβίωσιν ἢ ἐξέλιξιν μεσοελλαδικῶν τύπων (ἀριθ. κατ. 12, 15, 27, 30, 45, 56, 88, 99), δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς συμβολὴ εἰς τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τονιζομένην στενὴν σχέσιν τῶν δύο πολιτισμῶν καὶ τῶν φορέων των, ὡς καὶ τὴν ὄργανικὴν μετάβασιν ἀπὸ τοῦ μεσοελλαδικοῦ εἰς τὸν μυκηναϊκόν⁶.

Αὕτη αὕτη ἐξ ἄλλου ἢ κατασκευὴ τοῦ τύμβου, διὰ τῆς ὁποίας βεβαιοῦται ὅτι τὸ ἔθιμον ἐνταφιασμοῦ εἰς τύμβους περικλειομένους ὑπὸ περιβόλων, σύνηθες κατὰ τὴν πρωτοελλαδικὴν καὶ τὴν μεσοελλαδικὴν ἐποχὴν, δὲν εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ οὔτε λησμονηθῆ κατὰ τὴν μυκηναϊκὴν ἐποχὴν, ἐνισχύει ἔτι μᾶλλον τὴν ἀνωτέρω ἄποψιν.

Ἀνάλογα πρὸς τὸν τύμβον τοῦτον εἶναι ἴσως καὶ ἕτερα ταφικὰ συγκροτήματα, ὡς τοῦ περιβόλου Β τῶν Μυκηναίων καὶ τοῦ περιβόλου Α, ἐπίσης δὲ πιθανώτατα καὶ τῶν τύμβων τοῦ Πέλοπος καὶ τοῦ τῆς Ἴπποδαμείας εἰς Ὀλυμπίαν⁷, τοῦ Νεοπτολέμου εἰς Δελφούς⁸, τοῦ Αἰακείου τῆς Αἰγίνης⁹, τοῦ τάφου τοῦ Ὀφέλτου καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Λυκούργου εἰς Νεμέαν¹⁰, τοῦ Αἰπύτου εἰς Ἀρκαδίαν¹¹, τοῦ τεμένους τοῦ Θησεῶς εἰς Πειραιᾶ¹².

Ὁ νεκρὸς τοῦ βαθύτερον ὄλων κειμένου τάφου ΙΔ, ἀνήκοντος εἰς τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς μεσοελλαδικῆς εἰς τὴν μυκηναϊκὴν ἐποχὴν, ἀνήκεν ἀσφαλῶς, ὁμοῦ μετὰ τῶν μετ' αὐτὸν ἐν συνεχείᾳ ἐνταφιασθέντων, εἰς ἐπιφανῆ μυκηναϊκὴν οἰκογένειαν ἢ δυναστείαν, ὡς συνάγεται ἐκ τῶν ἀρίστης ποιότητος καὶ μεγάλου ἀριθμοῦ ἀγγείων τῆς παλαιότερας μυκηναϊκῆς περιόδου.

Μετὰ ποίων ἐπιφανῶν ἢ ποίου ἐπιφανοῦς νεκροῦ ἦτο γενικώτερον συνδεδεμένος κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὁ τύμβος τοῦ Σαμικοῦ, μᾶς πληροφοροῦν αἱ ἀρχαῖαι πηγαί.

6. Τελευταίως, Μ. Ἀνδρονίκου, Ἑλληνικά Ἐπιτάφια Μνημεῖα, ΑΔ 17 (1961/62), σ. 173 κ.έ.

7. Πaus. V 13, 1 κ.έ. καὶ VI 20, 7.

8. Πaus. X 24, 6.

9. Πaus. II 29, 8.

10. Πaus. II 15, 3.

11. Πaus. VIII 16, 3.

12. Ἀνδοκίδης I 45· C I G I, 103, 3. Milchhoefer, Zu den Karten v. Attika I 37 κ.έ. καὶ II 2, 12 κ.έ. RE 1, 2 λ. Heros σ. 2493. Περὶ ἐτέρων ἀναλόγων μνημείων εἰς Ἀττικὴν καὶ ἀλλαχοῦ βλ. Milchhoefer, ἔ. ἀ. 2, 13 κ.έ. καὶ RE ἔ. ἀ. Συστηματικὴν ἐξέτασιν τοῦ θεματος τοῦ τύμβου εἰς τὴν μυκηναϊκὴν ἐποχὴν, βλ. Μ. Ἀνδρονίκου, ἔ. ἀ. σ. 152 κ.έ. Ἡ μελέτη αὕτη, καταλήγουσα εἰς τὰ αὐτὰ πρὸς τὰ ἀνωτέρω συμπεράσματα (ἔ. ἀ. σ. 172 σημ. 93, ὅπου γίνεται μνεῖα τοῦ τύμβου Σαμικοῦ) καθιστᾶ περιττὴν πλέον τὴν διεξοδικὴν θεμελίωσιν αὐτῶν, μολοντί εἰς τοῦτο ἀπέβλεπεν ἀρχικῶς καὶ ἡ παρούσα μελέτη.

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΙΑΡΔΑΝΟΥ

Εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ Σαμικοῦ ὁ Πausanias (V 5, 7) πληροφορεῖ: « ἀναστρέψαντι δὲ αὐθις ἐπὶ τὸ Σαμικὸν καὶ διοδεύοντι τὸ χωρίον, Ἄνιγρος ποταμὸς ἐκδίδωσιν εἰς θάλασσαν . . . ὁ δὲ Ἄνιγρος οὗτος ἐξ Ἀρκαδικοῦ μὲν κάτεισιν ὄρους Λαπίθου ». Ὁ ποταμὸς οὗτος περιέχων « ὕδωρ οὐκ εὐῶδες, ἀλλὰ καὶ δύσοσμον δεινῶς » (ἐ.ἀ. 8) δέχεται χαμηλότερον τὰ ὕδατα καὶ ἄλλου ποταμοῦ τοῦ Ἀκίδαντος, τοῦ ὁποίου τὸ ἀρχαιότερον ὄνομα ἦτο Ἰάρδανος, ὡς ἐπληροφόρησε τὸν Pausanias (V 5, 9) « ἀνὴρ Ἐφέσιος »¹³.

Συνεχίζων τὴν ἐπίσκεψίν του ὁ Pausanias γράφει (V 5, 11) ὅτι « οὐκ ἄπωθεν τοῦ ποταμοῦ (Ἀνίγρου) » καὶ « ἐν τῷ Σαμικῷ » ὑπάρχει σπήλαιον « καλούμενον Ἀνιγρίδων Νυμφῶν » καὶ ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ ἐτελοῦντο θεραπείαι ἐν συνδυασμῷ πρὸς λουτρὸν ἐντὸς τοῦ παραρρέοντος Ἀνίγρου, προσθέτει δὲ « ... ὃς δ' ἂν ἔχων ἀλφὸν ἢ λεύκην εἰς αὐτὸ (τὸ σπήλαιον) εἰσέλθῃ, πρῶτα μὲν ταῖς νύμφαις εὐξασθαι καθέστηκεν αὐτῷ καὶ ὑποσχέσθαι θυσίαν ὁποῖαν δὴ τινα, μετὰ δὲ ἀπομήσχει τὰ νοσοῦντα τοῦ σώματος· διανηξάμενος δὲ τὸν ποταμὸν ὄνειδος μὲν ἐκεῖνο κατέλιπεν τῷ ὕδατι αὐτοῦ, ὁ δὲ ὑγιής τε ἄνεισι καὶ ὁμόχρως » (Paus. V 5, 11). Μετὰ τὴν διέλευσιν τοῦ Ἀνίγρου καὶ εἰς τὴν πρὸς Σαμικὸν κατεύθυνσιν, συνεχίζων ὁ Pausanias (V 6, 1) τὴν περιγραφὴν του λέγει: « ἔστιν οὐ μετὰ πολὺ ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ χωρίον τε ὑψηλὸν καὶ πόλις Σαμία ἐπ' αὐτοῦ ». Τὴν Σαμίαν πόλιν ταυτίζει ὁ Pausanias (ἐ. ἀ.) πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἀρήνην, τὸν δὲ Ἄνιγρον πρὸς τὸν ποταμὸν Μινύηιον, ἐπικαλούμενος τὸ χωρίον τῆς Ἰλιάδος Λ 723, ὅπου ἀναφέρονται ὁμοῦ ἢ Ἀρήνη καὶ ὁ Μινύηιος καὶ προσθέτει (V 6, 3) « τὰ δὲ ἐρείπια ταῦτα (τῆς Ἀρήνης) πλησιαίτατά ἐστι τοῦ Ἀνίγρου ».

Τὰ ἀνωτέρω ἐπιβεβαιῶν ὁ Στράβων (H 347) ὁμιλεῖ καὶ διὰ τὸ παρὰ τὸ ἄντρον τῶν Ἀνιγρίδων Νυμφῶν κείμενον ἕτερον ἄντρον τῶν Ἀτλαντίδων « ἐν ᾧ τὰ περὶ τὰς Ἀτλαντίδας καὶ τὴν Δαρδάνου γένεσιν »¹⁴ καὶ ταυτίζει τὸ Σαμικὸν πρὸς τὴν ἀκρόπολιν τῆς Ἀρήνης¹⁵, ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω χωρίον τῆς Ἰλιάδος λέγει « οὐδαμοῦ γὰρ σαφῶς εὐρίσκοντες ἐνταῦθα μάλιστα εἰκάζουσι τὴν Ἀρήνην, ὅπου καὶ ὁ παρακείμενος Ἄνιγρος ποταμὸς, καλούμενος πρότερον Μινύειος, δίδωσιν οὐ μικρὸν σημεῖον » (H 346, 19).

Δικαιολογημένως ὅθεν οἱ πλεῖστοι τῶν ἐρευνητῶν ταυτίζουν τὴν Σαμίαν ἢ Σαμικὸν τόσον πρὸς τὴν Ἀρήνην, ὅσον καὶ πρὸς τὴν Μάκιστον, διότι καὶ αἱ τρεῖς ὀνομασίαι πράγματι φαίνεται νὰ ἀφοροῦν εἰς τὸ αὐτὸ πόλισμα¹⁶. Σαφέστερον ὅλων διετύπωσε τὴν ἄποψιν ταύτην ὁ E. Curtius¹⁷, ὁ ὁποῖος γράφει: „ Das älteste Samos

13. Πρβλ. καὶ E. Curtius (Pelopon. 2, 82), ὁ ὁποῖος ταυτίζει τὸν Ἀκίδαντα πρὸς τὸν Ἀκίδοντα καὶ μνημονεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ Pausanίου συσχετίσιν τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰάρδανον. Περὶ τῆς κοίτης καὶ τῶν πηγῶν τοῦ Ἀκίδαντος βλ. Γ. Παπανδρέου, Ἡλειακά, σ. 200 κ.έ.

14. Ὁ Δάρδανος, υἱὸς τῆς Ἡλέκτρας, θυγατρὸς τοῦ Ἀτλαντος (Ἀπολλοδ. III 12.1) δύναται ἴσως νὰ συσχετισθῇ πρὸς τὸν Ἰάρδανον· οὕτω Δίδυμος εἰς Σχόλ. εἰς Ἰλ. VII 135. Πρβλ. καὶ Fimmen, RE 9,1 εἰς λέξιν *Iardanos* στ. 749· ἐπίσης Curtius, Pelopon. II, σ. 80.

15. Στράβ. H 346, 19 « τὸ μὲν οὖν Σαμικὸν ἔστιν ἔρυμα, πρότερον δὲ καὶ πόλις Σάμος προσαγορευομένη διὰ τὸ ὕψος ἴσως ἐπειδὴ σάμους ἐκάλουν τὰ ὕψη· τάχα δὲ τῆς Ἀρήνης ἀκρόπολις ἦν τοῦτο... ».

16. Bursian, Geogr. v. Griechen. II, σ. 282 κ.έ. Frazer, Pausan. III, σ. 480, Παπανδρέου, Ἡλειακά, σ. 194 κ.έ. Ἡ Ἡλεία διὰ μέσου τῶν αἰώνων, σ. 133 κ.έ. καὶ Doerpfeld AM 33 (1908), σ. 321 καὶ 38 (1913), 113 κ.έ.

17. Pelop. II, σ. 82 κ.έ.

war eine Ansiedlung der Epeer, welche man als Autochthonen betrachtete... Die Pylier darauf gründeten ebendasselbst Arene,, die Minyer bauten ihr Maki-stos. . . . bis zuletzt unter elischer Herrschaft die älteste Ortsname in der Form von Samikon oder Samia wiederauftauchte”.

Τὴν διαδοχικὴν ταύτην ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω φύλλον κατοχὴν τοῦ Σαμικοῦ, ὑπαινίσσονται πιθανῶς καὶ τὰ ἀγγεῖα τοῦ τύμβου, τὰ ὅποια ἀνήκουν, ὡς ἐδείχθη, εἰς τρεῖς τοῦλάχιστον περιόδους, τὴν μεσοελλαδικὴν καὶ τὴν μυκηναϊκὴν, παλαιότεραν καὶ νεωτέραν. Τὰ δύο σπήλαια τῶν Ἀνιγρίδων Νυμφῶν καὶ τῶν Ἀτλαντίδων ἔχουν ἀπὸ μακροῦ ὀρθῶς ταυτισθῆ πρὸς τὰ δύο σπήλαια νοτιῶς τοῦ Σαμικοῦ καὶ εἰς τὴν βορείαν πλευρὰν τῆς λίμνης τοῦ Καϊάφα, κάτωθεν τῶν ἀποτόμων βραχωδῶν ἀπολήξεων τοῦ ὄρους Λαπίθου. Ἐντὸς τῶν σπηλαίων τούτων, ἀναβλύζουν καὶ σήμερον τὰ θειοῦχα ὕδατα τῶν πηγῶν των, προσελκύοντα κατ’ ἔτος χιλιάδας ἐπισκεπτῶν πρὸς ἴασιν¹⁸.

Ἐρείπια ἀρχαίου περιβόλου διεπίστωσεν ὁ Παπανδρέου εἰς τὸ πρὸ τῶν δύο σπηλαίων τμήμα τῆς σημερινῆς λίμνης Καϊάφα, ἐπίσης δὲ ἴχνη ἀγούσης πρὸς αὐτὰ ἀρχαίας ἀτραποῦ ἐπὶ τῶν παρὰ τὰ δύο σπήλαια προπόδων τῶν ἀποτόμων ἀπολήξεων τοῦ Λαπίθου¹⁹. Τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν τῶν ἀντρων τούτων, λέγει ὁ Στράβων (Η 346), παραλαμβάνει ὁ Ἀνιγρος, ὁ ὅποιος διασχίζει « βαθὺς » καὶ « ὕψις » τὴν πρὸς τὸ Σαμικὸν ἐκτεινομένην χαμηλὴν πεδιάδα, ἀνεκόπτετο πολλάκις ὑπὸ τῶν προσχώσεων τῆς ἀπὸ τῆς θαλάσσης συσσωρευομένης κατὰ μήκος τῆς ἀκτῆς ἄμμου καὶ ἐσχημάτιζεν ἔλη²⁰. Αἱ προσχώσεις αὗται, κατέστησαν εἰς μήκος πολλῶν χιλιομέτρων κατὰ τὸν Μεσαίωνα καὶ ἔκτοτε μέχρι σήμερον μόνιμοι, καλυπτόμενοι ὑπὸ πευκῶνων καὶ εἶναι τὸσον ὀγκώδεις²¹, ὥστε φράσσουν τελείως τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν ἐξοδὸν τοῦ ποταμοῦ, ὁ ὅποιος πλέον τροφοδοτεῖ τὴν οὕτω ὑπ’ αὐτοῦ σχηματισθεῖσαν λίμνην τοῦ Καϊάφα. Αἱ αὗται προσχώσεις προεκάλεσαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν τὴν δημιουργίαν καὶ τῆς λίμνης τοῦ Σαμικοῦ, ἢ ὅποια κατέκλυσε τὴν αὐτόθι ἀρχαίαν πόλιν.

Ὁ ποταμὸς Ἀνιγρος εἶναι ἀσφαλῶς ὁ σήμερον ὀνομαζόμενος « Μαυροπόταμο », ὁ ὅποιος ἐκβάλλει εἰς τὴν λίμνην τοῦ Καϊάφα²². Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα διέσχισεν ἀσφαλῶς τὴν λωρίδα, τὴν ὁποίαν τῶρα καταλαμβάνει ἡ ὀμόνυμος λίμνη καὶ ἐξέβαλλε ΝΔ. καὶ ἔναντι τοῦ Σαμικοῦ.

Συνεχίζων τὴν περιγραφὴν τοῦ Σαμικοῦ ὁ Στράβων (Η 347, 20) λέγει : « μεταξὺ δὲ τοῦ Ἀνιγροῦ καὶ τοῦ ὄρους, ἐξ οὗ ρεῖ, ὁ τοῦ Ἰαρδάνου λειμῶν δαίκεται καὶ τάφος· καὶ Ἀχαιαὶ εἰσὶ δὲ πέτραι ἀπότομοι τοῦ αὐτοῦ ὄρους ὑπὲρ ὧν ἡ Σάμος, ὡς ἔφαμεν γέγονε πόλις ». Δοθέντος ὅθεν ὅτι ὁ Ἀνιγρος πηγάζει ἐκ τοῦ ὑπερκειμένου τοῦ Καϊάφα ὄρους Λαπίθου²³ ἢ θέσις τοῦ λειμῶνος καὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἰαρδάνου δέον ὅπως ἀναζητηθῆ πέραν τῶν ἀνωτέρω ἀρχαίων σπηλαίων κατὰ τὴν ΒΔ. προέκτασιν τοῦ ἀρχαίου ῥοῦ τοῦ Ἀνιγροῦ πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ μάλιστα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σαμικοῦ « μεταξὺ τοῦ Ἀνιγροῦ καὶ τοῦ ὄρους »²⁴. Αἱ ἀναφερόμεναι μετ’ αὐτῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω

18. Frazer, Pausan. III, σ. 478 κ.έ. Graefinghoff, AM 38 (1913), πίν. 4.

19. Ἡλεικά, σ. 198 καὶ Ἡλεία διὰ μέσου τῶν αἰῶνων, σ. 61. Ἐπίσης Sperling, ἔ.ἀ. σ. 81 ἀρ. 7.

20. Βλ. καὶ Πaus., V 5,7.

21. Olympia, Textb. I (Partsch), σ. 14. Doerpfeld AM 33 (1908), σ. 322 καὶ 38 (1913), σ. 110 κ.έ.

22. Leake, Travels in the Morea I, 54. Frazer, Paus. III, σ. 478.

23. E. Curtius, Pelopon., σ. 2,82. Frazer, Paus. III, σ. 478.

24. Ὁ Στράβων ἐν Η 348,21 ἀναφέρει ἐκ νέου τὸν τάφον τοῦ Ἰαρδάνου, τὴν φορὰν ταύτην ἐντοπίζων τοῦτον εἰς ἄλλην θέσιν, πλησίον τοῦ Λεπρέου. Τὸ χωρίον ὁμοῦς τοῦτο εἶναι πληρὴς ἀσφατειῶν. Βλ.

χωρίον τοῦ Στράβωνος «Ἀχαιαὶ πέτραι» ὑπεράνω τῶν ὁποίων («ὑπὲρ ὧν») ἔκειτο ἡ ἀκρόπολις τοῦ Σαμικοῦ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ἄλλαι ἀπὸ τοὺς ἀποτόμους λόφους τοῦ Κλειδίου — ἀρχικῶς ἀποτελούντων ἐνιαῖον λόφον καὶ διαχωρισθέντων κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους — ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ περίξ τῶν ὁποίων εὐρέθησαν ἀξιόλογα ἐρείπια καὶ δοστρακα προϊστορικῶν χρόνων²⁵. Τὸν λόφον Κλειδί ἐννοεῖ ἄνευ ἀμφιβολίας ὁ Στράβων (H 347, 20), ὅταν ὀλίγον περαιτέρω ὁμιλῆ περὶ τοῦ «ὕψηλοῦ λόφου», ὁ ὁποῖος «ὑπέρκειται» τοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν κειμένου Ποσειδίου ἄλλους καὶ ἐμποδίζει τὴν ἐκ τῆς θαλάσσης θέαν τοῦ Σαμικοῦ «ὧν ἐπίπροσθεν αὐτοῦ», μολονότι δὲν συσχετίζει τοῦτον πρὸς τὰς Ἀχαιῶν πέτρας²⁶. Δὲν φαίνεται ὅθεν ὀρθῆ ἢ μέχρι τοῦδε προτεινομένη τοποθέτησις τῶν «Ἀχαιῶν πετρῶν» εἰς τοὺς ΝΑ. τοῦ Κλειδίου καὶ ἄνωθεν τοῦ σπηλαίου τῶν Ἀνιγρίδων Νυμφῶν ἀποτόμους βράχους²⁷.

Τὰ ἀνωτέρω συμπεράσματα ἐπιβεβαιοῦν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ «Ἐφεσίου ἀνδρὸς» (Παυσ. V 5, 9) ταύτισιν τοῦ Ἀκίδαντος πρὸς τὸν Ἰάρδανον²⁸, ἐπειδὴ οὕτω ὁ τελευταῖος τοποθετεῖται παρὰ τὸ Σαμικὸν καὶ ἐπομένως πλησίον τοῦ «λειμῶνος» καὶ τοῦ «τάφου» τοῦ ὁμωνύμου ἥρωος²⁹.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων, προκύπτει ὅτι ὁ λειμῶν καὶ ὁ τάφος τοῦ Ἰαρδάνου — ἀνάλογοι πρὸς ἱερά ἄλση καὶ τάφους ἄλλων ἡρώων —, τοὺς ὁποίους ἐδειξαν εἰς τὸν Στράβωνα οἱ ἐντόπιοι ἐξηγηταί, πρέπει νὰ ἔκειντο μεταξὺ τοῦ ὄρους Λαπίθου καὶ τοῦ Ἀνίγρου ποταμοῦ, δυτικῶς τῆς ἀκροπόλεως τοῦ Σαμικοῦ καὶ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς παρακειμένης παραλίας. Ἡ θέσις αὕτη ἀντιστοιχεῖ πλήρως πρὸς ἐκείνην ὅπου εὐρίσκεται ὁ ὡς ἄνω ἀποκαλυφθεὶς μυκηναϊκὸς τύμβος, κείμενος μεταξὺ τῆς ἀκροπόλεως καὶ τῆς θαλάσσης, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ δυτικοῦ βραχάδους λοφίσκου τοῦ Κλειδίου, τὸν ὁποῖον ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀνατολικοῦ ἐταυτίσαμεν πρὸς τὰς «Ἀχαιῶν πέτρας».

Εἶναι κατὰ συνέπειαν εὐλόγον νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ τύμβος οὗτος εἶναι ὁ ὑποδειχθεὶς εἰς τὸν Στράβωνα καὶ ὅτι οὗτος ἐταυτίζετο κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ συγγραφέως πρὸς τὸν τάφον τοῦ τοπικοῦ ἥρωος Ἰαρδάνου, τοῦ ὁποῖου μάλιστα ἡ μορφή ἦτο, ὡς φαίνεται, ἀρκετὰ ἀσαφῆς καὶ σκοτεινὴ εἰς τὴν γενεάν, τόσον τοῦ Στράβωνος, ὅσον καὶ τοῦ Πανσανίου.

Ἡ ταύτισις αὕτη εἶναι τοσοῦτῳ μᾶλλον πιθανωτέρα, καθ' ὅσον αἱ γενόμεναι ἔρευναι εἰς τὴν περιοχὴν δὲν ἀπεκάλυψαν ἄλλους μνημειώδεις τάφους. Τὸ μνημεῖον θὰ πρέπη νὰ ἐσώζετο καλῶς μετὰ τῆς ὑψηλῆς μαστοειδοῦς προεξοχῆς του, ὅταν ἐπεσκε-

Fimmen RE εἰς λέξιν Ἰάρδανος στ. 748—9. Εἰς Λέπρεον τοποθετεῖ τὸν ποταμὸν Ἰάρδανον καὶ ὁ Doerpfeld, AM 38 (1913), σ. 137. Ἀντιθέτως ὁ Curtius, Pelopon. (2, 82) τοποθετεῖ τὸν λειμῶνα καὶ τὸν τάφον τοῦ Ἰαρδάνου «an den Abhängen des Samischen Berges, wo sie sich südlich zum Anigros herabziehen».

25. Βλ. πρόσθεν σ. 7, σημ. 3.

26. Προσεκτικὴ ἐν τοῦτοις ἀνάγνωσις τῶν ἀνωτέρω σχετικῶν χωρίων δεικνύει πόσον ἀσαφεῖς, ἐνίοτε καὶ δὲ συγκρουόμεναι ἦσαν αἱ περὶ τῶν προϊστορικῶν τοπωνυμίων πληροφορίαι τοῦ Στράβωνος.

27. Frazer, Pausan. III ἐ.ἀ. E. Curtius, Pelopon. II, σ. 80. Graefinghoff, AM 38 (1913), πίν. IV.

28. Leake, Moreas I, σ. 67 κ.ἐ. E. Curtius, Pelopon. II, 82. Bursian, Geogr. von Griech. II, 235 - 281. Frazer, Paus. III, 478.

29. Στράβ. 347, 20. Πρβλ. Graefinghoff, AM 38 (1913), πίν. 4. Ὡς πρὸς τὸν ἕτερον ὁμωνύμου ποταμὸν παρὰ τὴν ἀρχαίαν Φειάν, βλ. τοῦ σημερινοῦ Κατακάλου, βλ. Ν. Γιαλούρη, ΑΕ 1958, 31 κ.ἐ. Ἀντιθέτως ὁ Curtius (Pelop. 2, 82) δέχεται ἕνα μόνον ποταμὸν Ἰάρδανον καὶ τὸν τοποθετεῖ πλησίον τοῦ τάφου καὶ τοῦ λειμῶνος τοῦ ὁμωνύμου ἥρωος εἰς Σαμικόν,

φθη τὴν περιοχὴν ὁ Στράβων, τοῦτο δὲ μαρτυρεῖ τὸ καλῶς μέχρι πρὸ ὀλίγου σφζόμενον κρηπίδωμα τοῦ κυκλικοῦ περιβόλου του. Ἡ ἄμμος τοῦ τύμβου θὰ κατωλίσθησε μόνον μετὰ τὴν δημιουργίαν τῆς ἐτέρας παρὰ τὸ Σαμικὸν λίμνης. Τὰ ὕδατα αὐτῆς εὐρισκόμενα εἰς ἀπόστασιν 40 μ. ἀπὸ τοῦ τύμβου, καλύπτοντα ἐνίοτε καὶ σήμερον αὐτὸν κατὰ τὸν χειμῶνα, παρέσυρον βαθμιαίως τὴν ἄμμον τοῦ τύμβου, ἔνεκα δὲ τούτου οἱ τάφοι αὐτοῦ εὐρέθησαν εἰς βάθος μόλις 0,20 - 0,30 μ. ἀπὸ τῆς σημερινῆς ἐπιφανείας.

Ὁ τύμβος τοῦ Σαμικοῦ βεβαίως δὲν περιεῖχεν, ὡς εἶδομεν, ἕνα νεκρὸν, ἀλλὰ δεκαπέντε περίπου, δὲν ἀνήκε κατὰ συνέπειαν εἰς ἕν μόνον ἄτομον. Οἱ νεκροὶ οὗτοι Μυκηναῖοι ἅπαντες — ἐκ τῶν ΜΕ τάφων οὐδεὶς ἐσώθη, ὡς εἶδομεν —, ἀνήκον πιθανώτατα εἰς τρεῖς οἰκογενείας, ὁ πρῶτος δὲ ἐνταφιασθεὶς, ὁ τοῦ τάφου ΙΔ, ἦτο προφανῶς ὁ γενάρχης τῆς παλαιότερας οἰκογενείας. Τὸ γεγονός ἀφ' ἐτέρου ὅτι ἐντὸς τοῦ τύμβου οὐδὲν ἴχνος μεταγενεστέρως χρησιμοποιήσεως αὐτοῦ εὐρέθη, γεωμετρικῆς ἢ ἔτι νεωτέρας ἐποχῆς, ἀποκλείει τὸ ἐνδεχόμενον λατρείας εἰς αὐτὸν ἀφηρωϊσμένου νεκροῦ κατὰ τὰς ἐπομένας περιόδους.

Ἡ ταύτισις ὄθεν τοῦ τύμβου πρὸς τὸν τάφον τοῦ Ἰαρδάνου, φαίνεται νὰ εἶναι πολὺ μεταγενεστέρα, ἴσως ὑστέρων Ἑλληνιστικῶν χρόνων ἐπινόησις, ὅταν μὲ τὴν ζωηρὰν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν ἱστορίαν, αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις ἐπεδίδοντο συστηματικῶς εἰς τὴν ἀναδίφησιν τῶν γενεαλογικῶν τῶν δένδρων καὶ ἀνασύρουσαι ἐκ τῶν ἀρχαίων αὐτῶν παραδόσεων μυθικὰς μορφάς, τὰς περιέβαλλον μὲ νέαν αἴγλην καὶ τὰς συνεσχέτιζον, αὐθαιρέτως πολλάκις, πρὸς πανάρχαια σφζόμενα σεβαστὰ μνημεῖα αὐτῶν.

N. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α. Ὁ λόφος Κλειδί («Ἀχαιαὶ πέτραι»)· παρά τὴν κλιτὸν αὐτοῦ δεξιὰ ὁ τύμβος τοῦ Σαμικού, β. Οἱ τάφοι Η, Θ, Ι, ΙΑ, γ-δ. Ὁ τάφος ΙΔ

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

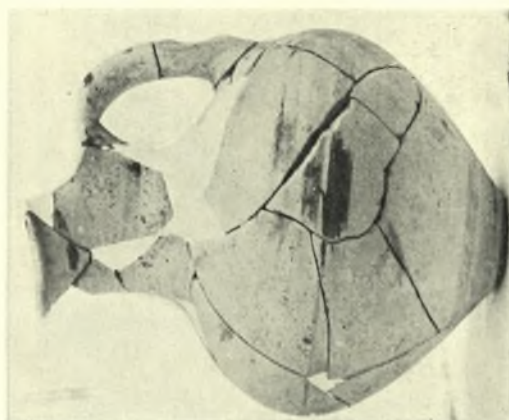
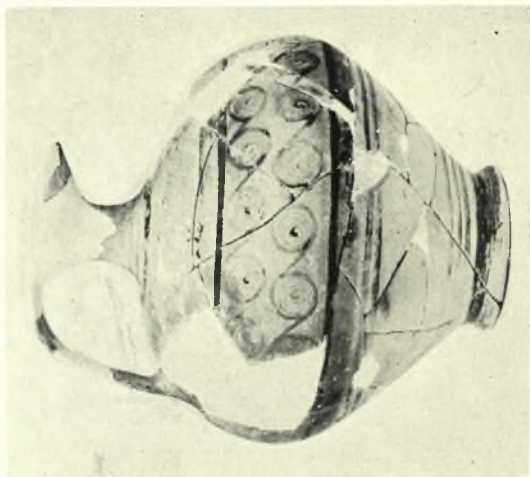
α-γ. Πρόχοι μυκηναϊκού τύμβου Σαμικού (άρ. κατ. 3, 2, 1), δ. Πρόχοι Ἐθνικοῦ Μουσείου ἀρ. 946 καὶ 947, VI τέφρου Μυκηνηῶν, περιβόλου Α

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-γ. Πρόχους (ἀρ. κατ. 4)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

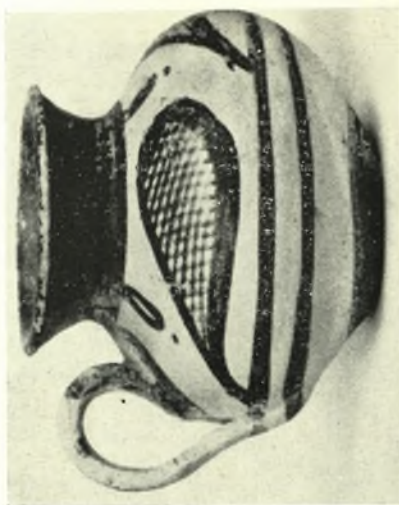
Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-ε. Πρόχοι (άρ. κατ. 6, 5, 7, 8, 9)

Ν. ΠΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκὸς τύμβος Σάμικου: α-ζ'. Λεβητοκύθια (ἀρ. κατ. 10, 12, 11, 13, 14, 15)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

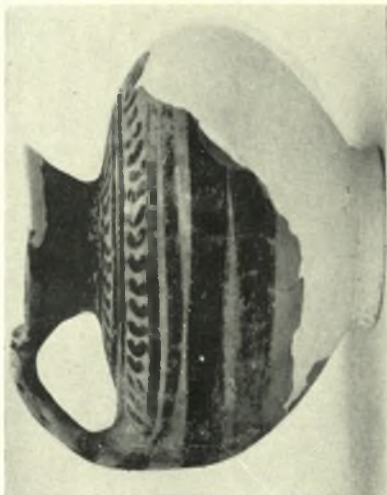
Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικό: α-ζ'. Λεβητοκύθια (άρ. κατ. 16, 17, 19, 18, 20, 21)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-ζ'. Λεβητοκιάθια (άρ. κατ. 22, 23, 24, 27, 25, 26)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α. Προχοΐσκη (άρ. κατ. 30), β-γ. Λεβητοκάθια (άρ. κατ. 28, 29),
δ. Ἀλάβαστρον δίωτον (άρ. κατ. 31), ε-ζ. Ἀλάβαστρα τρίωτα (άρ. κατ. 32, 34)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

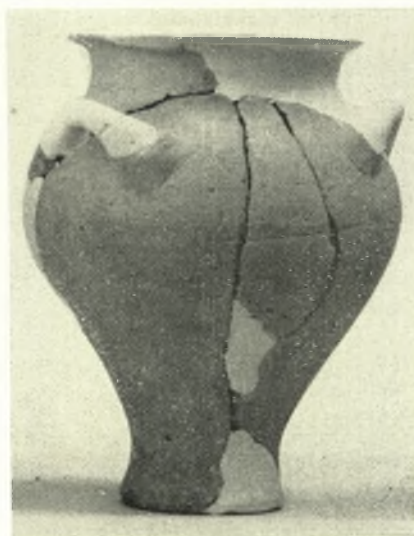
Μυκηναϊκὸς τύμβος Σαμικοῦ: α-η. Ἀλάβαστρα τρίωτα (ἀρ. κατ. 33, 35, 36, 37, 38, 39, 41, 40)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

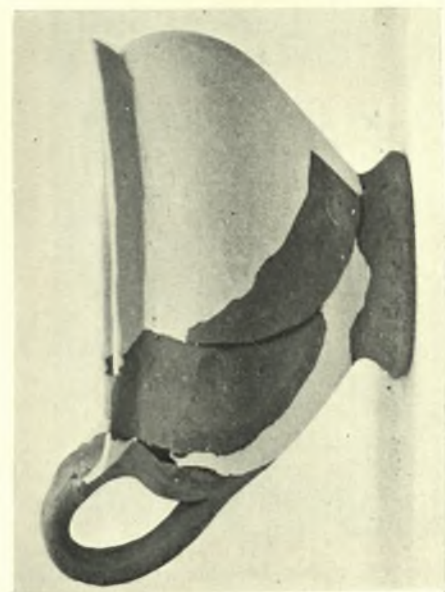

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-ζ'. Κύπελλα του τύπου Βαφειού (άρ. κατ. 42, 43, 44, 45, 46, 47),
ζ-η. Κρατηρίσκοι πιθοειδείς δίωτοι (άρ. κατ. 48, 49)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

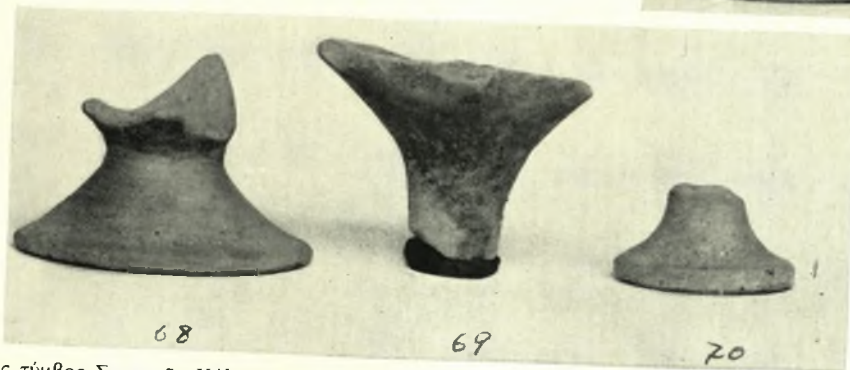

Μικηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-ζ'. Κρατηρίσκοι πιθοειδείς (ἀρ. κατ. 50, 51, 52, 53, 54, 55)
Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

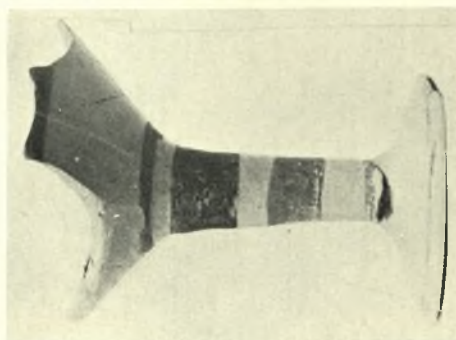
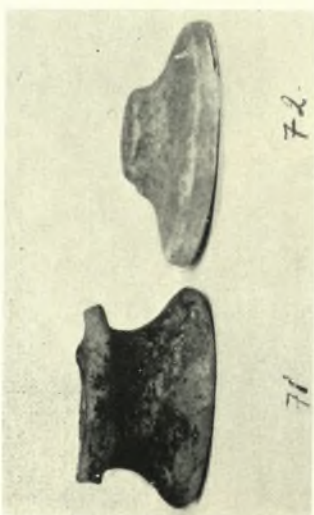

Μυκηναϊκὸς τύμβος Σάμικου: α. Κύλιξ (ἀρ. κατ. 56), β. Κύλιξ μόνωτος (ἀρ. κατ. 58), γ. Κύλιξ δίωτος (ἀρ. κατ. 59), δ. Κύλιξ μόνωτος (ἀρ. κατ. 60), ε. Κύλιξ δίωτος (ἀρ. κατ. 61), ζ. Κύλιξ μόνωτος (ἀρ. κατ. 57)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

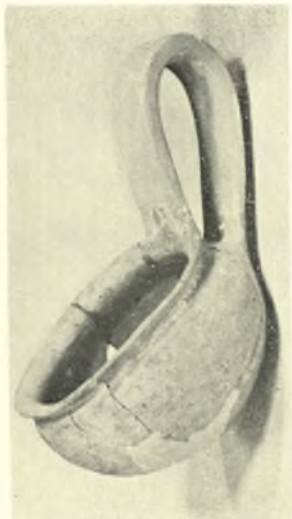

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: Κύλικες και θραύσματα κυλικών: α-ζ (άρ. κατ. 64, 65, 66, 67, 63, 62 και 68-70)
Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

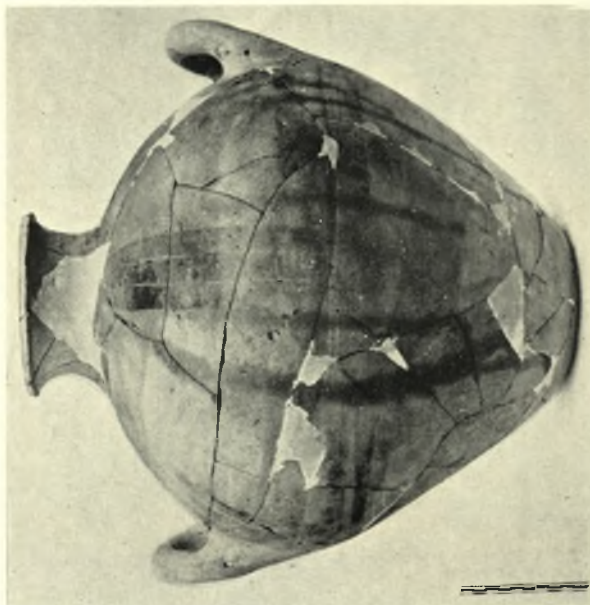
Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α. Δύο βάσεις κύλικος (άρ. κατ. 71, 72), β. Τμήμα ποδός κύλικος μετά του κατωτάτου τῆς κοιλίας (άρ. κατ. 74) καί βάσεις κύλικος μετά του κατωτάτου τῆς κοιλίας (άρ. κατ. 73), γ. Τμήμα κύλικος (άρ. κατ. 76), δ. Πούς κύλικος μετά τμήματος τῆς κοιλίας (άρ. κατ. 75), ε. Θραύσματα κύλικος (άρ. κατ. 77), ζ. Ἀρύταινα (άρ. κατ. 79)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μικηναικός τύμβος Σαμικού: α-ζ. Ἀρύταινα (ἀρ. κατ. 80, 81, 82, 78, 83, 85, 84)

Ν. ΠΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α-β. Ἀμφορεῖς (ἀρ. κατ. 86, 87, 88), γ-δ. Δίωπα ἀγγεῖα (ἀρ. κατ. 89, 88), ε. Ἀμφορεῖς (ἀρ. κατ. 90)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκὸς τύμβος Σαμικοῦ: α-β. Ἀμφορεῖς (ἀρ. κατ. 91, 92), γ-δ. Πίθος καὶ Κρατὴρ (ἀρ. κατ. 93, 94)

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α. Ρυτόν (ἀρ. κατ. 95), β. Ὑδρία (ἀρ. κατ. 96), γ-ζ'. Δίωτα ἀγγεῖα (ἀρ. κατ. 97, 98, 99, 100)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικό: α. Δίωτον ἀγγεῖον (ἀρ. κατ. 101), β. Μόνωτον ἀγγεῖον (ἀρ. κατ. 102), γ. Ἄωτον ἀγγεῖον μικροσκοπικόν (ἀρ. κατ. 103), δ. Θήλαστρον (ἀρ. κατ. 106), ε-ζ. Κύαθοι (ἀρ. κατ. 105, 104), ζ. Σκύφος (ἀρ. κατ. 108), η. Ψευδόστομος ἀμφορεύς (ἀρ. κατ. 107)

Ν. ΠΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικοῦ: α. Τεμάχιον ἀγγείου (ἀρ. κατ. 113) καὶ ἕτερα 13 τεμάχια ἐκ μεγάλων ἀγγείων (ἀρ. κατ. 114) ΜΕ χρόνων, β. Ἐνδεκα θραύσματα ἀγγείων ΜΕ χρόνων (ἀρ. κατ. 115), γ. Δεκατρία θραύσματα ἐξ ἀγγείων ΜΕ χρόνων (ἀρ. κατ. 116), δ. Ἑπτὰ δοτράκα ΜΕ χρόνων (ἀρ. κατ. 117)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Μυκηναϊκός τύμβος Σαμικού: α. Δύο θραύσματα κεράμων (άρ. κατ. 109), τμήμα κύλικος και δύο βάσεις κυλίκων (άρ. κατ. 112, 110, 111), β. Τρεις σφόνδυλοι εκ πηλοῦ (άρ. κατ. 119) καὶ ἕτερος ἐκ στεατίτου (άρ. κατ. 120), γ. Τεμάχιον λαβῆς μαχαιριδίου (άρ. κατ. 121)

Ν. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ